

I. PRZEPISY SPECJALNE ŁYŹWIARSTWIE SZYBKIM NA TORZE DŁUGIM

Ze zmianami przyjętymi przez Kongres ISU, czerwiec 2006

A. DYSTANSE

200	Dystanse i zawody drużynowe
201	Dystanse i zawody drużynowe na Mistrzostwach ISU Mistrzostwach Świata w Wieloboju Mistrzostwach Europy Mistrzostwach Świata w Sprincie Mistrzostwach Świata Juniorów Mistrzostwach Świata na Dystansach Dystanse do możliwego rozgrywania w kwartetach
202	Dystanse na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich

B. TORY

203	Tor standardowy
204	Inne tory w łyżwiarstwie szybkim
205	Tory na Mistrzostwach ISU i Pucharach Świata
206	Tory na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich

C. ORGANIZACJA ZAWODÓW

207	Oplaty Wpisowe
208	Zgłoszenie do Mistrzostw ISU i Zawodów ISU Zgłoszenia jedynie przez Związki Członkowskie Mistrzostwa Świata na Dystansach Czasy Kwalifikacyjne Mistrzostwa Świata w Wieloboju Liczba Zgłoszeń Mistrzostwa Europy i inne zawody kwalifikacyjne do Mistrzostw Świata w Wieloboju Mistrzostwa Świata w Sprincie Mistrzostwa Świata Juniorów Nieprzekraczalny termin zgłoszeń
209	Zgłoszenia do Zimowych Igrzysk Olimpijskich Ilości zgłoszeniowe System Kwalifikacyjny

D. OFICJELE I ICH OBOWIĄZKI

210	Niezbędni sędziowie
211	Wyznaczanie Oficjeli
212	Nominowanie Sędziów Głównych i Starterów na Mistrzostwa ISU i Zimowe Igrzyska Olimpijskie
213	Nominowanie Sędziów Głównych i Starterów na Zawody Międzynarodowe i Mistrzostwa Kraju
214	Wyznaczanie sędziów Głównych, Starterów i innych oficjeli na Mistrzostwa ISU
215	Wyznaczanie Sędziów Głównych i Starterów na Zimowe Igrzyska Olimpijskie
216	Prawa i obowiązki Sędziego Głównego
217	Prawa i obowiązki Startera Urządzenie startowe
218	Obowiązki sędziów na torze
219	Obowiązki Sędziego liczącego okrążenia
220	Obowiązki Celowniczego

E. REKORDY ŚWIATA

221 Rekordy Świata
 Obowiązujące dokumenty
 Przestrzeganie warunków

F. PUCHAR ŚWIATA

222 Puchar Świata

G. WYPOSAŻENIE ŁYWIARZY

223 Kostiumy startowe i zabezpieczenie głowy
 Stroje rozgrzewkowe
 Łyżwy
 Sprzęt do komunikacji

II. PRZEPISY TECHNICZNE W ŁYŻWIARSTWIE SZYBKIM NA TORZE DŁUGIM

A. TORY

226	Oznaczenie torów biegu
<u>227</u>	Bezpieczeństwo łyżwiarzy Wymiary w celu uniknięcia wypadków Maty zabezpieczające Maty zabezpieczające na Zawodach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich
<u>228</u>	Wymiary toru Linie startowe i mety Strefa dla trenerów
<u>229</u>	Przygotowanie lodu Komisja Lodowa ISU Informacje od Technicznego Eksperta lodu

B. ORGANIZACJA ZAWODÓW

230	Ogłoszenie i przeprowadzenie Mistrzostw (Przepisy Ogólne, § 129)
231	Komunikaty podczas Mistrzostw (Przepisy Ogólne, § 132)
232	Data i treść ogłoszeń Obowiązkowa liczba kopii Warunki dodatkowe (Przepisy Ogólne, § 110-112)
233	Spóźnione ogłoszenia (Przepisy Ogólne, § 113)
234	Odroczenie daty zawodów (Przepisy Ogólne, § 114) Wycofanie Ogłoszenia
235	Zgłoszenia, Pseudonimy, Zgłoszenia po terminie (Przepisy Ogólne, § 115)
236	<i>Zarezerwowane</i>
237	Warunki ważności zawodów (Przepisy Ogólne, § 118)
238	Koszty na Mistrzostwach ISU Pokrycie kosztów pobytu zawodników i Oficjeli, (Przepisy Ogólne § 137)

C. PROCEDURA LOSOWANIA

239	Ogólne spotkanie w celu ogłoszenia losowania Losowanie na Mistrzostwach ISU i innych Zawodach ISU
240	Losowanie na Mistrzostwach Świata w Wieloboju Pierwsze losowanie Dalsze losowanie Kwalifikacje do czwartego biegu Mistrzostwa Europy i Regionalne Zawody Kwalifikacyjne Mistrzostwa Świata na Dystansach Biegi drużynowe
241	Losowanie na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich
242	Losowanie na Mistrzostwach Świata w Sprincie Losowanie na Międzynarodowych Zawodach w Sprincie

243	Losowanie na Mistrzostwach Świata Juniorów
244	Losowanie na Zawodach Międzynarodowych
	Zawody z jedną nagrodą, losowanie tworzenie par
245	Wycofanie ze startu po losowaniu
	Zgłoszenia rezerwowych
246	Dobieranie par

D. POMIAR CZASU

247	Automatyczny i ręczny pomiar czasu
248	Zegary
249	Oficjalne czasy
250	Ręczny pomiar czasu
251	Automatyczny pomiar czasu
252	Międzyczasy i czasy poszczególnych okrążeń

E. ZASADY ROZGRYWANIA BIEGÓW

253	Jazda w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara
	Zmienianie torów
	Zawody i dystanse rozgrywane według specjalnych przepisów
254	Wezwanie na start
255	Procedura startu
	Falstart
256	Przekraczanie linii
	Przekraczanie wewnętrznego toru
257	Odpowiedzialność w przypadku kolizji
	Odpowiedzialność podczas wyprzedzania
	Dyskwalifikacje
258	Odległość między łyżwiarzami po wyprzedzeniu
259	Narzucanie tempa
260	Linia mety
261	Zasady rozgrywania drużynowych zawodów na dochodzenie
	Biegi drużynowe
	Dyskwalifikacja i powtórny start w biegu drużynowym
<u>262</u>	Pozwolenie na powtórny start
	Czas odpoczynku
	Linia Startu i powtórny start
263	Doping (przepisy ogólne par 139)

F. WYNIKI ZAWODÓW

264	Ogłoszenie wyników
265	Wyniki konkurencji na pojedynczych dystansach
	Wyniki zawodów na kilku dystansach
	Obliczanie punktów
	Klasyfikacja końcowa zawodów rozgrywanych na kilku dystansach
	Wyniki Biegów Drużynowych
266	Udział we wszystkich dystansach
267	Tytuły (Przepisy Ogólne, § 133)
268	Zwycięzcy
269	Medale (Przepisy Ogólne, § 134)
270	Nagrody (Przepisy Ogólne, § 120)
271	Wręczanie medali (Przepisy Ogólne, § 134)
272	Wyniki Mistrzostw (Przepisy Ogólne, § 135)
273	Oficjalny protokół

G. PROTESTY I Dyskwalifikacje

274	Protesty (Przepisy Ogólne, § 123)
275	Dyskwalifikacje

- 276 Odwołania (Przepisy Ogólne, § 124)
277 Wykluczenia z zawodów (Przepisy Ogólne, § 125)

H. STARTY W KWARTETACH

- 278 Format zawodów
Procedura startu i skład kwartetów

A. DYSTANSE

§ 200 DYSTANSE I ZAWODY DRUŻYNOWE

1. Zawody międzynarodowe mogą być rozgrywane na dystansach 100, 500, 1000, 1500 metrów (zwane dystansami krótkimi) i 3000, 5000, 10000 metrów (zwane dystansami długimi). Nagrody mogą być przyznawane za zwycięstwo w biegach na każdym dystansie, lub w biegach na kilku dystansach z jedną nagrodą dla zwycięzcy za wielobój.
2. Poza dystansami opisanymi w punkcie 1, rozgrywane są też biegi na dystansach dłuższych lub krótszych niż opisane, z biegami na dochodzenie włącznie. Zawody drużynowe mogą być rozgrywane w formie zawodów drużynowych na dochodzenie, sztafety, itd. (patrz również § 256) Takie zawody nie muszą być rozgrywane na zwykłym torze. Organizator zobowiązany jest do ogłoszenia specjalnego regulaminu takich zawodów, odnoszącego się do odpowiednich przepisów lub wskazówek, wydanych lub zaaprobowanych przez ISU.
3. Nowe metody mogą być testowane na zawodach międzynarodowych (za wyjątkiem Mistrzostw ISU) pod warunkiem, że przestrzegane są poniższe wskazówki:
 - a) Co najmniej na trzy (3) miesiące wcześniej musi zostać wysłane do Komitetu Technicznego Łyżwiarstwa Szybkiego ISU odpowiednie zgłoszenie a następnie należy uzyskać akceptację Komitetu.
 - b) W ogłoszeniu zawodów winna znaleźć się wzmianka dotycząca wypróbowywanej metody.
 - c) Komitet Techniczny Łyżwiarstwa Szybkiego ISU wyznaczy reprezentanta do nadzoru danych zawodów i raportowania o nowych metodach.
 - d) W podsumowaniu zawodów Związek Organizujący winien przesłać Komitetowi Technicznemu Łyżwiarstwa Szybkiego ISU raport dotyczący nowej metody.
4. Zmiany natury technicznej zgodne z Przepisami Specjalnymi Łyżwiarstwa Szybkiego mogą być wprowadzane przez Komitet Techniczny na Zawodach Międzynarodowych jako zmiany próbne. O planowanych modyfikacjach Związki Członkowskie winny zostać poinformowane za pomocą Komunikatu ISU lub Listu Obiegowego.

§ 201 DYSTANSE I ZAWODY DRUŻYNOWE NA MISTRZOSTWACH ISU

Mistrzostwa Świata w Wieloboju

1. Dystanse i kolejność biegów na Mistrzostwach Świata w Wieloboju i Mistrzostw Europy kobiet to 500, 3000, 1500 i 5000 metrów, a dla mężczyzn to 500, 5000, 1500 i 10 000 metrów.
2. Mistrzostwa Świata w Wieloboju odbywają się w ciągu trzech dni wg. opcji Organizatora Mistrzostw po konsultacji z Dyrektoriatem Sportowym ISU. Dystanse mogą być rozgrywane wg jednego z pięciu programów przyjętego przez Organizatora po konsultacji z Komitetem Technicznym Łyżwiarstwa Szybkiego ISU.

A	B	C	D	E
a) Dzień pierwszy:				
500 m M	500 m K	500 m M	500 m K	500 m M
500 m. K	3000 m K	5000 m M	500 m M	5000 m M
5000 m M			3000 m K	
			5000 m M	
b) Dzień drugi:				
1500 m K	1500 m K	1500 m M	1500 m K	500 m K
1500 m M	5000 m K	10 000 m M	1500 m M	1500m M
3000 m K	500 m M	500 m K	5000 m K	3000 m K
	5000 m M	3000 m K	10 000 m M	
c) Dzień trzeci:				
5000 m K	1500 m M	1500 m K		1500 m K
10 000 m M	10 000 m M	5000 m K		10 000 m M
				5000m K

Kolejność biegów w programie D i kolejność biegów w drugim dniu zawodów tylko w programie B i C może ulec zmianie wg opcji przyjętej przez organizatora po konsultacji z Komitetem Technicznym Łyżwiarstwa Szybkiego.

Mistrzostwa Europy

3. Dystanse i kolejność biegów na Mistrzostwach Świata w Wieloboju i Mistrzostwach Europy kobiet to 500, 3000, 1500 i 5000 metrów, a dla mężczyzn to 500, 5000, 1500 i 10 000 metrów.

4. Mistrzostwa Europy trwają dwa lub trzy dni, zgodnie z decyzją organizatora działającego w porozumieniu Dyrektoriatem Sportowym ISU.

Dystanse mogą być rozgrywane wg jednego z pięciu programów przedstawionych par. 201 pkt 2 na podstawie opcji zaproponowanej przez organizatora w konsultacji z Komitetem Technicznym Łyżwiarstwa Szybkiego.

Mistrzostwa Świata w Sprincie

5. Dystanse na Mistrzostwach Świata w Sprincie to 500 i 1000 metrów dla kobiet i mężczyzn. Pierwszego dnia Mistrzostw Świata w Sprincie biegi są rozgrywane na dystansach 500 i 1000 metrów, drugiego dnia również na dystansach 500 i 1000 metrów.

Mistrzostwa Świata Juniorów

6. Dystanse na Mistrzostwach Świata Juniorów:

a) wielobój kobiet po 4 dystansach : 500, 1000, 1500 i 3000 metrów

b) Wielobój mężczyźni po 4 dystansach: 500, 1500, 3000 i 5000 metrów

c) jako zawody drużynowe kobiet: wyścig na dochodzenie na dystansie 6 okrążeń dla zespołów narodowych składających się z 3 łyżwiarek,

d) jako zawody drużynowe mężczyzn: wyścig na dochodzenie na dystansie 8 okrążeń dla zespołów narodowych składających się z 3 łyżwiarzy.

e) biegi na dystansach kobiet: 500 m rozgrywane dwukrotnie, 1000, 1500, 3000 m

f) biegi na dystansach mężczyzn: 500 m rozgrywane dwukrotnie, 1000 m, 1500 i 5000 m

7. Mistrzostwa Świata Juniorów trwają trzy dni. Dystanse będą przeprowadzone zgodnie z programem:

a) Dzień pierwszy:

500 m K
500 m M
1500 m K
3000 m M

b) Dzień drugi:

500 m M (drugi bieg)
1000 m K
1500 m M
3000 m K
5000 m M

c) Dzień trzeci:

500 m K (drugi bieg)
1000 m M
Bieg Drużynowy K (6 okr.)
Bieg Drużynowy M (8 okr.)
Bieg Drużynowy Finał K
Bieg Drużynowy Finał M

Starty w kwartetach mogą się odbywać na dystansach 3000 m KIM i 5000 m M.

Mistrzostwa Świata na Dystansach

8. Mistrzostwa Świata na Dystansach rozgrywane są na następujących dystansach:

a) Indywidualne dystanse: 500, 1000, 1500, 3000 i 5000 metrów kobiet,

Zawody drużynowe: biegi drużynowe reprezentacji narodowych (składających się 3 zawodniczek) na 6 okrążeń.

b) Indywidualne dystanse: 500, 1000, 1500, 5000 i 10000 metrów mężczyzn.

Zawody drużynowe: biegi drużynowe reprezentacji narodowych (składających się 3 zawodników) na 8 okrążeń.

Bieg na dystansie 500 metrów kobiet i mężczyzn będzie rozgrywany dwa razy. Klasyfikacja będzie opierać się na sumie czasów obu biegów (patrz również § 265, punkt 1).

9. Mistrzostwa Świata na Dystansach trwają cztery dni. Dystanse ułożone są w następującym porządku:

a) Dzień pierwszy
1500 m M

b) Dzień drugi
1000 m M

c) Dzień Trzeci
1000 m K

d) Dzień Czwarty
500 m K (1)

3000 m K1500 m K
5000 m M10 000 m M
5 000 m K500 m M
500 m K (2)
500 m M (2)
Biegi drużynowe Kobiet
Biegidrużynowe Mężczyzn**Dystanse do możliwego rozgrywania w kwartetach**

10. W Mistrzostwach ISU biegi na dystansach 3000 metrów kobiet, 5000 metrów kobiet i mężczyzn i 10 000 metrów mężczyzn mogą być rozgrywane w kwartetach (patrz § 278 punkt 2 a i 2 c)

§ 202**DYSTANSE NA ZIMOWYCH IGRZYSKACH OLIMPIJSKICH**

1. Dystanse na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich to:
 - a) 500, 1000, 1500, 3000 i 5000 metrów kobiet,
 - b) 500, 1000, 1500, 5000 i 10 000 metrów mężczyzn,
 - c) dla trzyosobowej reprezentacji narodowej kobiet: biegi drużynowe na dochodzenie na 6 okrążeń,
 - d) dla trzyosobowej reprezentacji narodowej mężczyzn: biegi drużynowe na dochodzenie na 8 okrążeń..
2. Klasyfikacja końcowa biegów na dystansie 500 metrów kobiet i mężczyzn będzie opierać się na sumie czasów obu biegów (patrz także § 265, punkt 1). Obydwa biegi będą rozgrywane jednego dnia.
3. Program biegów w Łyżwiarstwie Szybkim na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich przygotowuje odpowiedni Związek Członkowski. Program musi być zaakceptowany przez Radę ISU.
4. W odniesieniu do punktu 3 powyżej, kolejność biegów ma być następująca: 5000 metrów mężczyzn, 3000 metrów kobiet, 500 metrów mężczyzn, 500 metrów kobiet, 1000 metrów mężczyzn, 1000 metrów kobiet, 1500 metrów mężczyzn, 1500 metrów kobiet, 10 000 metrów mężczyzn, 5000 metrów kobiet.
Biegi drużynowe będą rozgrywane po zakończeniu biegów indywidualnych.

B. TORY**§ 203****TOR STANDARDOWY**

1. Standardowy Tor do jazdy szybkiej na lodzie to otwarte, zamknięte lub kryte lodowisko z torem składającym się z dwóch torów biegu, o maksymalnej długości 400 m, minimalnej 333 1/3 m, z dwoma łukami 180°, przy czym promień łuku wewnętrznego musi być nie mniejszy niż 25 metrów i nie większy niż 26 metrów.
2. Strefą krzyżówki jest cała długość prostej od końca łuku
3. Szerokość wewnętrznego toru biegu może wynosić: 4 m, szerokość zewnętrznego toru biegu musi wynosić co najmniej 4 m. Promień wewnętrznego łuku może wynosić: 25m, 25.5m lub 26 m (patrz Przepisy Techniczne).

§ 204

Inne tory w łyżwiarstwie szybkim

Tory w łyżwiarstwie szybkim, które nie spełniają kryteriów określających kształt lub długość standardowego toru, powinny być zaaranżowane jako podwójny tor bieg długości co najmniej 200 metrów, o wewnętrznym promieniu co najmniej 15 metrów i strefą krzyżówki nie mniejszą niż 40 metrów, oraz szerokością pojedynczego toru co najmniej 2 metrów. Dla zawodów nie stosujących się do ogólnych przepisów biegów (patrz § 200, punkty 2 i 3) tor może być urządony bez oddzielnych torów biegu.

§ 205

Tory na Mistrzostwach ISU i Pucharach Świata

Mistrzostwa ISU i Puchary Świata muszą być rozgrywane na standardowym 400 m torze do jazdy szybkiej. Od wewnętrznej strony torów biegu musi być tor rozgrzewkowy minimalnej szerokości 4 m.

§ 206

Tor na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich

Zawody w łyżwiarstwie szybkim na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich odbywają się na standardowym 400 m torze do jazdy szybkiej, na sztucznie zamrożonym lodzie. Tor ma być wyznaczony zgodnie z Regulaminem ISU, i musi posiadać tor rozgrzewkowy o szerokości minimum 4m. Musi znajdować się w zamkniętym budynku dla ochrony przed wiatrem i niesprzyjającymi działaniami pogody. Teren wewnątrz toru musi być dostępny bez konieczności wchodzenia na taflę lodową. Należy zapewnić stosowną liczbę miejsc dla widzów wraz z odpowiednimi pomieszczeniami dla zawodników, Oficjeli, gości, telewizji i przedstawicieli innych mediów.

C. ORGANIZACJA ZAWODÓW

§ 207

Oplaty wpisowe

Na Mistrzostwach ISU nie ma opłat wpisowych.

§ 208

ZGŁOSZENIA DO MISTRZOST ISU I ZAWODÓW ISU

Zgłoszenia do Mistrzostw ISU tylko przez Związki Członkowskie

1. Zgłoszenia do Mistrzostw ISU oraz Zawodów ISU należą do kompetencji tylko odpowiednich Związków Członkowskich ISU (w sprawie wyjątków patrz § 109, punkt 5).

Mistrzostwa Świata Na Dystansach

2. a) Do udziału w Mistrzostwach Świata na Dystansach można zgłosić tylko tych zawodników i drużyny, którzy zakwalifikowali się, uzyskując w danym sezonie odpowiednie wyniki w Pucharze Świata w łyżwiarstwie Szybkim lub innych Mistrzostwach Świata. Związek Członkowski ISU może zgłosić nie więcej niż troje (3) uczestników na każdy dystans.

Jeśli zgodnie z poniższym punktem c) i d) zakwalifikowało się lub znalazło się na liście rezerwowej więcej niż troje łyżwiarzy z jednego Związku Członkowskiego, ostateczne zgłoszenie tego Związku musi precyzować, którzy łyżwiarze wezmą udział w Mistrzostwach.

b) Całkowita liczba uczestników biegów jest ograniczona do:

500 metrów kobiet i mężczyzn:	24
1000 metrów kobiet i mężczyzn:	24
1500 metrów kobiet i mężczyzn:	24
3000 metrów kobiet i 5000 metrów mężczyzn:	24
5000 metrów kobiet i 10 000 metrów mężczyzn:	16

c) łyżwiarze mogą kwalifikować się do danego biegu na podstawie ich pozycji w rankingu Pucharu Świata (pozycji w rankingu wg klasyfikacji finałowej biegów Pucharu Świata) lub pozycji w rankingu czasów (na podstawie czasów osiągniętych w Zawodach Pucharu Świata lub Mistrzostwach Świata). W rankingu czasów liczy się tylko najlepszy czas łyżwiarza. Do zgłoszenia zakwalifikowana będzie następująca liczba łyżwiarzy:

Dystanse	wg rankingu Pucharu Świata	wg rankingu czasów	ogółem
500, 1000, 1500 m (K i M)	14	10	24
3000 metrów kobiet, 5000 metrów mężczyzn	14	10	24
5000 metrów kobiet, 10000 metrów mężczyzn	8	8	16

Do biegów na dystansach 3000 i 5000 metrów kobiet oraz 5000 i 10 000 metrów mężczyzn, kwalifikuje się zawodników na podstawie specjalnego systemu kwalifikacji z PŚ opartego na uzyskanych punktach na danym dystansie podczas PŚ. Do kwalifikacji w rankingu czasów będą brane pod uwagę tylko czasy uzyskane na danym dystansie.

d) Jeśli nie wszyscy łyżwiarze zakwalifikowani zgodnie z punktem 2c) zostali zgłoszeni do biegu na dystansie, akceptowane będą zgłoszenia odpowiedniej liczby łyżwiarzy następujących wg listy rankingu czasowego. Lista rezerwowych ma być ogłoszona przez ISU przed terminem składania ostatecznych zgłoszeń i może zawierać tylko sześć (6) rezerwowych pozycji na dystans.

e) Jeśli Związek Członkowski ISU kraju, w którym odbywają się Mistrzostwa, nie ma łyżwiarzy zakwalifikowanych do danego dystansu, ale ma łyżwiarza na liście rezerwowych, ma prawo zgłosić tego łyżwiarza na miejsce łyżwiarza zakwalifikowanego jako ostatniego.

f) Jeśli Związek Członkowski ISU nie ma zawodnika zakwalifikowanego na Mistrzostwa, ale zgłosił jednego lub więcej zawodników znajdujących się na liście(ach) rezerwowej danego dystansu, to łyżwiarz z wyższą pozycją (jedną kobiet lub jeden mężczyzna) to ten łyżwiarz będzie mógł wystartować na danym dystansie i wejdzie na miejsce łyżwiarza zakwalifikowanego na ostatniej pozycji (dotyczy to również zastąpienia łyżwiarza zgodnie z pkt e) powyżej

g) W drużynowych biegach na dochodzenie zostanie dopuszczonych do startu co najwyżej po 8 (kobiet i mężczyzn) reprezentacji narodowych. Na podstawie wyników biegów drużynowych na dochodzenie uzyskanych w zawodach Pucharu Świata w danym sezonie zostanie zakwalifikowanych 8 najwyżej sklasyfikowanych Związków Członkowskich oraz następny w kolejności Związek Członkowski zostanie umieszczony w rezerwie. Związek Organizujący będzie miał prawo zgłoszenia swojej drużyny. W każdej z drużyn co najmniej jeden łyżwiarz musi znajdować się pośród zakwalifikowanych lub rezerwowych na jednym z dystansów indywidualnych.

Czasy kwalifikacyjne

3. Do zakwalifikowania się do wszystkich Mistrzostw Świata wymagane są minima czasowe z wyjątkiem Mistrzostw Świata na Dystansach, do których uczestnicy kwalifikują się na podstawie osiągniętych rezultatów na innych Mistrzostwach ISU lub Pucharach Świata.. Wymagane czasy kwalifikacyjne odpowiednich mistrzostw i warunki, w jakich mają zostać uzyskane, okres kwalifikacyjny, kategoria zawodów, i inne warunki w jakich one muszą być uzyskane są ustalane przez Komitet Techniczny Łyżwiarstwa Szybkiego ISU i będą ogłoszone w Komunikacie ISU. Związki Członkowskie ISU mają obowiązek dostarczyć potwierdzenie najlepszych uzyskanych czasów każdego zawodnika zgłoszonego do Mistrzostw ISU. Brak odpowiedniego potwierdzenia spowoduje odrzucenie zgłoszenia.

Mistrzostwa Świata w Wieloboju

4. a) Liczba uczestników Mistrzostw Świata w Wieloboju to 24 kobiety i 24 mężczyzn. Te 24 pozycje startowe są rozdzielone pomiędzy europejskie oraz poza europejskie Związki Członkowskie. Każdy region otrzymuje 4 pozycje startowe plus tyle, ilu zawodników z danego regionu znajdowało się wśród najlepszych 16 w klasyfikacji końcowej (patrz §265, punkt 4) poprzednich Mistrzostw Świata w Wieloboju. Maksymalna liczba uczestników z jednego Związku Członkowskiego to 4 zawodników.

Liczba zgłoszeń

b) Liczba zgłoszeń Związków Członkowskich ISU do Mistrzostw Świata w Wieloboju opiera się na wynikach regionalnych zawodów kwalifikacyjnych (patrz punkt 5 a) powyżej przeprowadzonych w tym samym sezonie. Liczba miejsc startowych dla każdego regionu będzie rozdzielana wśród Związków Członkowskich uczestniczących w regionalnych zawodach kwalifikacyjnych zgodnie z pozycją osiągniętą przez ich łyżwiarzy w rankingu końcowej klasyfikacji zawodów. Gospodarz Mistrzostw Świata w Wieloboju ma prawo do wystawienia minimum jednego zawodnika w każdej kategorii zgodnie z punktem 3 powyżej (jeżeli uzyskał minima czasowe). Jeśli Związek Członkowski będący gospodarzem Mistrzostw Świata w Wieloboju nie zdołał zakwalifikować swego żadnego zawodnika poprzez zawody kwalifikacyjne, ale wykorzystuje swoje prawo do wystawienia jednego zawodnika, wówczas limit zgłoszeń Związku Członkowskiego, którego łyżwiarz zakwalifikował się na ostatniej pozycji startowej na tych samych zawodach kwalifikacyjnych będzie zmniejszony o jedno miejsce.

c) W ramach przyznanego Związkowi Członkowskiemu ISU limitu zgłoszeń do Mistrzostw Świata w Wieloboju, można zgłosić każdego zawodnika, który kwalifikuje się na podstawie uzyskanych minimów czasowych (patrz punkt 3 powyżej).

Mistrzostwa Europy oraz inne zawody kwalifikacyjne do Mistrzostw Świata w Wieloboju

5. a) Regionalne zawody kwalifikacyjne do Mistrzostw Świata w Wieloboju (patrz punkt 4b powyżej), organizowane pod nadzorem ISU, powinny odbywać się na co najmniej dwa tygodnie przed Mistrzostwami Świata w Wieloboju. Dla europejskich Związków Członkowskich ISU zawodami kwalifikującymi są Mistrzostwa Europy w Łyżwiarstwie Szybkim. Dla poza europejskich Związków Członkowskich ISU zostały przewidziane dwa warianty: jedno zawody kwalifikacyjne (wariant A), lub też (wariant B) dwa oddzielne zawody dla Ameryki Północnej i Oceanii oraz Azji. W przypadku organizowania kwalifikacji do Mistrzostw Świata w Wieloboju jako dwóch oddzielnych zawodów (wariant B), każdy z tych dwóch regionów otrzymuje dwie (2) pozycje startowe plus tyle, ilu zawodników z danego regionu znajdowało się wśród najlepszych szesnastu (16) w klasyfikacji końcowej poprzednich Mistrzostw Świata w Wieloboju. Poza europejskie Związki Członkowskie ISU znajdujące się poza Azją oraz Ameryką Północną i Oceanią zobowiązane są poinformować Dyrektora Generalnego ISU najpóźniej do 1 października, o chęci uczestnictwa w zawodach kwalifikacyjnych do następnych Mistrzostw Świata w Wieloboju, i muszą określić, w których z zawodów regionalnych mają zamiar brać udział. Podczas rozdzielania miejsc startowych na Mistrzostwa Świata w Wieloboju, taki Związek Członkowski będzie uznany za należący do danego regionu.

b) Regionalne zawody kwalifikacyjne muszą być zorganizowane na tych samych czterech dystansach, które obowiązują na Mistrzostwach Świata w Wieloboju. Ustalanie kolejności dystansów, grupowanie łyżwiarzy, losowanie i zestawianie par oraz kwalifikacja do ostatniego dystansu mają odbywać się wg zasad obowiązujących w Mistrzostwach Europy (patrz § 201, punkt 3-4, i § 240 pkt 5). Jeśli jednak liczba miejsc startowych dla regionu w Mistrzostwach Świata w Wieloboju jest większa niż 8, raczej 16 niż 12 łyżwiarzy powinno być zakwalifikowanych do ostatniego dystansu.

c) Zgodnie z punktem 3 tego paragrafu, maksymalna liczba zgłoszeń dla każdego Związku Członkowskiego w regionalnych zawodach kwalifikacyjnych to cztery (4) kobiety i czterech (4) mężczyzn z wyjątkami podanymi poniżej. Liczba zgłoszeń dla Związku Członkowskiego będzie określona na podstawie rezultatów uzyskanych w poprzednich zawodach kwalifikacyjnych w sposób opisany poniżej:

Związek Członkowski bez zawodników w najlepszej 20:	1 zawodnik
Związek Członkowski z co najmniej jednym zawodnikiem w najlepszej 20:	2 zawodników
Związek Członkowski z co najmniej dwoma zawodnikami w najlepszej 16:	3 zawodników
Związek Członkowski z co najmniej trojgiem zawodników w najlepszej 12:	4 zawodników

Związek Członkowski będący gospodarzem Mistrzostw może zgłosić co najmniej dwie (2) kobiety i dwóch (2) mężczyzn. Ponadto jeśli przewiduje się, że całkowita liczba uczestników (na podstawie liczby zgłoszeń) nie przekroczy 12 kobiet lub 12 mężczyzn, liczba zgłoszeń dla każdego Związku Członkowskiego może powiększyć się o maksimum dwoje zawodników zgłoszonych do danej kategorii.

Decyzja o powiększeniu liczby zgłoszeń należy do organizatora działającego w porozumieniu z Komitetem Technicznym Łyżwiarstwa Szybkiego ISU. W każdym przypadku tylko czworo najlepszych zawodników danego Związku Członkowskiego będzie uznawanych za kandydatów do Mistrzostw Świata w Wieloboju.

d) Każdy Związek Członkowski może zgłosić zawodników rezerwowych w liczbie odpowiadającej tej z podstawowych zgłoszeń.

e) Organizator regionalnych zawodów kwalifikacyjnych odpowiada za wyżywienie i zakwaterowanie zawodników i kierowników zespołów zgodnie z § 137 punkt 10.

Mistrzostwa Świata w Sprincie

6. Zgodnie z punktem 3 tego paragrafu, ilość zgłoszeń do Mistrzostw Świata na będzie określona na podstawie rezultatów osiągniętych w poprzednich Mistrzostwach:

<u>Związek Członkowski którego zawodnicy nie znaleźli się wśród 28 najlepszych :</u>	<u>1 zawodnik</u>
<u>Związek Członkowski który posiada chociaż 1 łyżwiarza wśród 28 najlepszych;</u>	<u>2 zawodników</u>
<u>Związek Członkowski który posiada chociaż 2 zawodników wśród 22 najlepszych;</u>	<u>3 zawodników</u>
<u>Związek Członkowski który posiada chociaż 3 zawodników wśród 16 najlepszych;</u>	<u>4 zawodników</u>

Maksymalna ilość zawodników z jednego Związku Członkowskiego to 4.

Każdy Związek Członkowski ma prawo zgłosić zawodników rezerwowych w liczbie odpowiadającej liczbie podstawowych zgłoszeń.

Mistrzostwa Świata Juniorów

7. W Mistrzostwach Świata Juniorów każdy Związek Członkowski ISU może zgłosić łącznie 5 kobiet i 5 mężczyzn. Do dystansu na 500 m, 1000 m i 1500 m oraz biegu drużynowego może zostać zgłoszonych maximum 4 zawodników (każdy bieg drużynowy musi się składać z 3 zawodników). Do dystansów 3000 m 5000 m jak i do wieloboju może zostać zgłoszonych max 3 zawodników. Wyniki uzyskiwane przez zawodników startujących w wieloboju. Na poszczególnych dystansach, z wyjątkiem biegów² na 500 m są wliczane do klasyfikacji na tych dystansach. Na każdym dystansie a także w wieloboju oraz w biegu drużynowym, zawodnicy rezerwowi muszą znajdować się wśród 5 zawodników zgłoszonych do Mistrzostw

Ostateczny termin zgłoszeń

8. Liczba zawodników oraz rezerwowych, w razie możliwości wraz z początkową listą nazwisk, musi być złożona na 18 dni przed pierwszym dniem Mistrzostw. Zaleca się, aby Związki Członkowskie ISU we wstępnym zgłoszeniu zgłaszały wyłącznie taką liczbę zawodników, jaką mają zamiar wysłać na dane Mistrzostwa. Do Mistrzostw limity określają ściśle przepisy ISU, listę rezerwową oraz ilości zgłoszeniowe lub zakwalifikowanych zawodników wydaje ISU. Związki Członkowskie muszą potwierdzić możliwie jak najszybciej (przed ostateczną datą Zgłoszenia Finalnego) w Sekretariacie ISU czy wykorzystają wszystkie miejsca zgłoszeniowe i czy w przypadku wycofania się zawodników, zawodnik z listy rezerwowej będzie mógł wystartować.

9. Nazwiska zawodników i odpowiednich rezerwowych muszą być przekazane komitetów organizacyjnemu nie później, niż trzy (3) dni przed pierwszym dniem danych Mistrzostw. Do zgłoszenia po terminie będzie stosowany par. 115 pkt. Pkt 6 Przepisów Ogólnych.

§ 209

Zgłoszenia do Zimowych Igrzysk Olimpijskich

Zgłoszenia do Zimowych Igrzysk Olimpijskich.

1. Ilości zgłoszeniowe

Przed każdymi Zimowymi igrzyskami Olimpijskimi MKOL określa maksymalną ilość łyżwiarzy, którzy mogą być zgłoszeni do zawodów w łyżwiarstwie szybkim z określeniem ilości dla każdej płci..

Jeśli zaproponowane przez MKOL ilości zgłoszeniowe dla Kobiet lub Mężczyzn zgodnie z systemem kwalifikacyjnym zawartym w przepisach ISU nie zostaną wykorzystane wówczas ilość miejsc niewykorzystanych może zostać skredytowana i dodana do miejsc zgłoszeniowych płci przeciwnej.

a) Związek Członkowski ISU i odnośny NKOL może zgłosić maksymalnie 20 łyżwiarzy szybkich; max 10 kobiet i max 10 mężczyzn. Łączna ilość miejsc dla Członka ISU/NKOL będzie określona na podstawie następujących zasad:

- Max 10 kobiet i 10 mężczyzn miejsc przyznanych dla Związku członkowskiego ISU/NKOL na indywidualnych dystansach i biegach drużynowych
- Max 8 kobiet i 8 mężczyzn dla innych Związków Członkowskich ISU/NKOL
- Łączna ilość zgłoszonych łyżwiarzy Kobiet i Mężczyzn nie może przekraczać określonej ilości przyznanej danemu Związkowi Członkowskiemu/NKOL

b) maksymalna ilość łyżwiarzy zgłoszonych przez Związek Członkowski ISU/NKOL na dystansie i biegu drużynowym nie może przekroczyć:

- Cztery (4) na każdym dystansie 500, 1000 i 1500m
- Trzy (3) na każdym dystansie 3000 m K, 5000 m K i M i 10 000 m M
- Cztery (4) do każdego biegu drużynowego. Maksymalnie jedna drużyna K i M może być zgłoszona przez Związek Członkowski /NKOL

c) Maksymalna ilość uczestników na indywidualnych dystansach i w biegach drużynowych nie może przekroczyć:

- 500, 1000 i 1500 m Kobiet 36
- 500, 1000 i 1500 m Mężczyzn 40
- 3000 m Kobiet i 5000 m Mężczyzn 28
- 5000 m Kobiet i 10 000 m Kobiet 16
- Biegi drużynowe: 8 drużyn, każda składa się z 4 zawodników

2. System kwalifikacyjny

- a) System kwalifikacyjny oparty jest na trzech kluczowych elementach.
- i) Przyznanie Związkowi Członkowskiemu/ NKOL ilości zgłoszeniowych (miejsc kwalifikacyjnych) zgodnie z Specjalną Olimpijską Klasyfikacją Kwalifikacyjną (SOKK) opartą na rezultatach z wyznaczonych Pucharach Świata. Miejsca kwalifikacyjne będą zdobywane przez Związek Członkowski /NKOL w oparciu o SOKK na danym dystansie jako rezultaty z wyznaczonych przez ISU Pucharów Świata w sezonie olimpijskim. Będą to SOKK dla biegów drużynowych Kobiet i Mężczyzn, jak również indywidualnych dystansów (500, 1000, 1500, 3000 i 5000 m Kobiet; 500, 1000, 1500 5000 10000 m mężczyzn.
 - ii) Zdobywanie czasów kwalifikacyjnych: aby zostać zgłoszonym do Zimowych Igrzysk Olimpijskich zawodnik musi osiągnąć czasy kwalifikacyjne ISU w okresie od 1 lipca roku poprzedzającego Zimowe Igrzyska Olimpijskie do daty ostatecznego zgłoszenia do Zimowych Igrzysk Olimpijskich. Warunki uzyskania czasów kwalifikacyjnych zostaną ogłoszone w komunikacie ISU nie później niż do 1 lipca roku przedolimpijskiego..
 - iii) Wykorzystanie przyznaných miejsc (zgłoszenie imienne do każdego dystansu): Po potwierdzeniu przez ISU ilości miejsc przyznaných każdemu Związkowi Członkowskiemu/NKOL, W gestii Każdego Związku Członkowskiego /NKOL należy potwierdzenie (do wyznaczonej daty) zgłoszenia do Zimowych Igrzysk Olimpijskich. Wszystkie zgłoszenia muszą być zgodne z przepisami ISU i MKOL jak również muszą posiadać czasy kwalifikacyjne określone przez ISU na danym dystansie.

b)Definicja Specjalnej Olimpijskiej Klasyfikacji Kwalifikacyjnej (SOKK)

- i) SOKK będzie opracowana w oparciu o kryteria zawarte w przepisach ISU dla Pucharów Świata i przepisów ISU dotyczących kwalifikacji na MŚ na dystansach opublikowanych w przepisach ISU i odnośnych Komunikatach. Każda z SOKK będzie kombinacją dwóch zestawów rankingowych:
 - o Ranking punktowy po Pucharach Świata, punkty uzyskane na wyznaczonych zawodach Pucharów Świata (SOKK ranking punktowy)
 - o Ranking oparty na najlepszych czasach uzyskanych przez zawodnika na wyznaczonych Pucharach Świata (SOKK ranking czasowy)
- ii) w przypadku remisu na jednej z list rankingowych tyżwiarz z wyższą pozycją rankingową z jednej z list będzie miał wyższą pozycję rankingową w SOKK. Jednakże równowaga w SOKK rankingu punktowym jeżeli to możliwe będzie w pierwszym rzędzie rozstrzygnięta na podstawie przepisów rankingu PŚ.
- iii) Do dystansów indywidualnych ranking SOKK będzie zawierać określoną ilość zawodników/drużyn z najwyższych pozycji rankingowych (z każdego Członka ISU/NKOL, licząc tylko zawodników którzy się znaleźli w maksymalnej ilości dla danego NOC na danym dystansie) z SOKK rankingu punkowego jak poniżej:

o 500, 1000 i 1500 m K i M	20
o 3000 m K i 5000 m M	16
o 5000 m k i 10000 m M	10
o Bieg drużynowy K I M	6
- iv) pozostała część SOKK będzie oparta o SOKK ranking czasowy
- v) na długich dystansach (3000 i 5000 m K oraz 5000 i 10000 m M) SOKK ranking punktowy będzie opierał się na zdobytych punktach w Pucharach Świata na obydwu dystansach, w oparciu o przepisy ISU dotyczące PŚ. SOKK ranking czasowy będzie opierał się tylko na czasach uzyskanych na danym dystansie.

c)Przyznanie ilości miejsc dla Członka ISU/NKOL

Ilość miejsc dla Związku Członkowskiego/NKOL do każdego indywidualnego dystansu lub biegu drużynowego będzie przyznana zgodnie SOKK w oparciu o rezultaty osiągnięte na wyznaczonych PŚ .:

Ilości na dystansach:..

- na 500,1000,i 1500 m: 36 K i 40 M max. po 4/ na dystansie z jednego Związku Członkowskiego /NKOL

- na 3000 m K i 5000 m M: w każdej kategorii po 28 zawodników/czek max po 3 zawodników na dystansie z jednego Związku Członkowskiego/NOKL

- 5000 m K i 10 000 m M: 16 z każdej kategorii po 3 zawodników/czek na każdym dystansie z e Związku Członkowskiego /NKOL

- bieg drużynowy; 8 zespołów K i 8 M po jednym z każdego Związku Członkowskiego/NKOL każda drużyna składa się z 4 zawodników.

Do każdego biegu, ilość miejsc będzie określana na podstawie pozycji tyżwiarzy lub drużyny ze danego Związku Członkowskiego/NKOL z uwzględnieniem następujących warunków i wyjątków:

- i) Jeżeli z danego Związku Członkowskiego/NKOL jest zgłoszona maksymalna ilość zawodników na dystansie(4 na 500, 1000,i 1500 m: 3 na 3000 i 5000 m Kobiet i 5000 i 10000 m M) dodatkowe miejsca dla zawodników z tych Związków Członkowskich nie będą brane pod uwagę.
- ii) Związek Członkowski/NKOL który nie wywalczył miejsca na danym dystansie na podstawie klasyfikacji SOKK, otrzyma jedno miejsce biorąc pod uwagę następujące warunki:

- na 500, 1000, 1500 m K i M, 3000 K i 5000 M; jeśli zawodnik z danego Związku Członkowskiego/NKOL znajdzie się wśród 16 w rankingu finałowym z PS (3000 m K i 5000 m M stosowany będzie ranking z długich dystansów) lub w 16 z MŚ na Dystansach w sezonie poprzedzającym ZIO - na danym dystansie

- na 5000 m K, 10 000 M (ilość na dystansie wynosi 16)

Jeśli zawodnik uplasował się wśród 8 rankingu finałowym PŚ (na długich dystansach) lub wśród 8 na MŚ na dystansach poprzedzających ZIO na danym dystansie

- biegi drużynowe (ilość 8 zespołów, po jednym e Związku Członkowskiego/NKOL

Gospodarz ZIO ma prawo zgłoszenia po jednym z zespołów do biegu drużynowego

iii)jeśli będzie remis w SOKK w określeniu ostatniego miejsca na dystansie miejsce to zostanie wylosowane przez Dyrektora ISU w Sekretariacie ISU w obecności niezależnych świadków.

IV)Jeśli zostanie już zatwierdzona ostateczna ilość (jak to określono powyżej) miejsc następne pozycje na dystansie z SOKK utworzą listę rezerwową. Na indywidualnych dystansach lista rezerwowa będzie zawierać 6 miejsc, dla biegów drużynowych 3 miejsca

d)przesunięcia miejsc

Jeżeli któryś ze Związków Członkowskich/NKOL odmówi wykorzystania przyznaných miejsc, wówczas MKOL przesunie niewykorzystaną ilość miejsc zostanie. Przesunięcie miejsc odbędzie się na podstawie kolejności listy rezerwowej z SOKK ale pierwszeństwo mają te Związki Członkowskie/NKOL, które nie posiadają przyznanego miejsca na danym dystansie.

e)Wykorzystanie przyznaných miejsc (zgłoszenie imienne do dystansu)

Po potwierdzeniu przez ISU ilości miejsc dla każdego Związku Członkowskiego/NKOL na dystansie i łącznie zostaną podane przez dany Związek członkowski/NKOL imienne zgłoszenia do ZIO, zgodnie z obowiązującym terminem. Wszelkie zgłoszenia odbywać się będą zgodnie z przepisami ISU i MKOL, jak również zgonie z czasami kwalifikacyjnymi osiągniętymi przez zawodników na danym dystansie.

Zgłoszenie imienne do ZIO przedłożone do obowiązującej daty musi zawierać informację na jakim dystansie zawodnik będzie startował. Do każdego dystansu ilość zawodników może być o jeden więcej niż ilość przyznaných miejsc danemu Związkowi Członkowskiemu/NKLOL. Finalne zgłoszenia do dystansu mogą zostać dokonane na miejscu ZIO (3 dni przed zawodami /dystansem) przez Związek Członkowski /NKOL zgodnie z imiennym zgłoszeniem. Do biegu drużynowego Związek Członkowski/NKOL może zgłosić do ZIO swoją drużynę (składającą się 3 lub 4 zawodników) wg własnego uznania z pośród zawodników zgłoszonych do ZIO ale oczekuje się że zawodnicy startujący w drużynie zgłoszeni zostaną również do przynajmniej do jednego indywidualnego dystansu w celu wykorzystania miejsc.

f) Kwalifikacje Gospodarza

Gospodarza obowiązuje ten sam system kwalifikacyjny jak inne Związki Członkowskie z wyjątkiem biegu drużynowego, gdzie gospodarz ma prawo zgłosić swoją drużynę

g)Czasy kwalifikacyjne

Tylko zawodnicy którzy uzyskali czasy kwalifikacyjne ISU zgodnie z przepisami ogłoszonymi przez ISU ogłoszonymi nie później niż do 1 czerwca roku przedolimpijskiego mogą być zgłoszeni do ZIO. Aby być zgłoszonym do danego dystansu zawodnik musi osiągnąć czas kwalifikacyjny na tym dystansie dystansie

h) Warunki uznania czasów kwalifikacyjnych.

Okres uzyskiwania czasów kwalifikacyjnych zostanie ogłoszony przez ISU w Komunikacie.

Na poniżej wymienionych zawodach można uzyskiwać czasy kwalifikacyjne:

- Mistrzostwa ISU i zawody kwalifikacyjne o MŚ

- PS (zostaną ogłoszone w komunikacie ISU nie później niż 1 sierpnia roku przedolimpijskiego)

- zawody międzynarodowe otwarte dla wszystkich członków ISU, ogłoszonych zgodnie z przepisami ISU, par 11) pkt.2

- Zawody (country matches) ogłoszone zgodnie z przepisami ISU par 110 pkt 2
- Narodowe Mistrzostwa organizowane przez Związek Członkowski, łącznie z zawodami oficjalnie nazwanymi jako National Olympic Trails

Organizatorzy Narodowych Mistrzostw na których mogą być osiągane czasy kwalifikacyjne muszą zgłosić te zawody do ISU przed 1 października patrz par 104 pkt 14 c) łącznie z programem zawodów datą miejscem. Kopia announcementu tych zawodów musi zostać przesłana do ISU na dwa tygodnie przed pierwszym dniem tych zawodów.

Dodatkowo muszą być spełnione dodatkowe warunki:

- automatyczny pomiar czasu

Sędzia Główny i Starterzy (muszą być z międzynarodowej listy)

- test antydopingowy zgodnie z aktualnymi przepisami antydopingowymi ISU

i) weryfikacja osiągniętych czasów kwalifikacyjnych.

Komitet Techniczny ISU jest odpowiedzialny za zatwierdzenie czasów kwalifikacyjnych. Związek Członkowski jest odpowiedzialny za przedstawienie ISU weryfikacji najlepszych czasów na każdym dystansie dla każdego łyżwiarza który ma zamiar wystartować w ZIO. Weryfikacja powinna zawierać datę i miejsce gdzie ten czas został osiągnięty. Jeśli czasy kwalifikacyjne nie zostały uzyskane na Mistrzostwach ISU lub PŚ wówczas musi zostać załączona kopia listy z rezultatami.. Co więcej musi być załączone oświadczenie Związku Członkowskiego iż wszystkie wymogi (powyżej) zostały wypełnione. Ostateczna data przesłania tych informacji zostanie podana w komunikacie ISU.

j) potwierdzenie/odrzućenie/przyznanie ilości miejsc

ISU ogłosi wstępny przydział miejsc, po zakończeniu procesu kwalifikacyjnego, NKOL musi potwierdzić do sekretariatu ISU wykorzystanie lub rezygnację z ilości przyznaných mu miejsc. Jeśli po odpowiedziach z NKOLi ilość miejsc zgłoszonych przekracza ilość miejsc do ZIO, wówczas zostanie dostosowana ilość miejsc, w konsekwencji czego niektóre NKOL-e mogą utracić wstępnie przyznane im miejsca na konkretnym dystansie. Pierwszym krokiem dostosowania ilości miejsc będzie redukcja miejsc począwszy od 500m następnie 1000 m 1500 m po jednym łyżwiarzu do momentu aż zostanie osiągnięta właściwa ilość miejsc zgłoszeniowych. W pierwszej kolejności zostaną wyeliminowane te miejsca które zostały osiągnięte na końcu. . Jeśli to konieczne następnym krokiem będzie dostosowanie ilości miejsc w ten sam sposób jak opisany powyżej oparty na następnym redukcjach maksymalnej ilości łyżwiarzy na danym dystansie.

k) przesunięcie niewykorzystanych miejsc

Przesunięcie niewykorzystanych miejsc odbędzie się w oparciu o listę rezerwową na danym dystansie i kryteriach podanych powyżej.

l) dodatkowe przepisy.

Przepisy Specjalne i Techniczne ISU zawierają szczegóły odnośnie finałowych zgłoszeń do każdego dystansu, losowania zestawiania par i biegów.

D. OFICJELE I ICH OBOWIĄZKI

§ 210

Niezbędni Sędziowie

1. Niezbędni są co najmniej następujący sędziowie:
 - a) jeden Sędzia Główny;
 - b) jeden Asystent Sędziego Głównego;
 - c) jeden Starter i Asystent Startera;
 - d) jeden Celowniczy;
 - e) jeden Przewodniczący Mierzących Czas i czterech sędziów do ręcznego pomiaru czasu: do automatycznego pomiaru czasu jeden Przewodniczący automatycznego pomiaru czasu i po jednym asystencie do każdego rodzaju automatycznego pomiaru czasu np. Foto cела, fotofinisz i transpondery);
 - f) Liczący Okrążenia;
 - g) Sędziowie na Torze: jeden na każdym łuku (na Mistrzostwach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich dwóch na każdym łuku) oraz Sędzia krzyżówki;
 - h) Niezbędni zastępcy wymienionych powyżej sędziów;
 - i) jeden Ekspert Techniczny lodowiska.

2. Na Mistrzostwach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich konkurencje kobiece i męskie sędziowane są przez odrębne zespoły Sędziów i Starterów. Zespoły składają się z:

jednego Sędziego Głównego, jednego Asystenta Sędziego Głównego i dwóch Starterów.

Na Mistrzostwach ISU obaj Sędziowie Główni powinni brać udział w podejmowaniu decyzji przez specjalną Komisję Lodową ISU odpowiedzialną za przygotowanie lodu (patrz § 229).

§ 211

Wyznaczanie Oficjeli

Związek Członkowski ISU lub stowarzyszony klub będący gospodarzem zawodów jest uprawniony do wyznaczania sędziów (wyjątek stanowią Mistrzostwa ISU, patrz § 214, oraz Zimowe Igrzyska Olimpijskie, patrz §215). Wszystkie te osoby muszą posiadać status amatora.

§ 212

Nominowanie Sędziów Głównych i Starterów na Mistrzostwa ISU i Zimowe Igrzyska Olimpijskie

1. Każdy Związek Członkowski ISU ma przed 15 kwietnia przedstawić do Sekretariatu ISU nazwiska osób, które proponuje nominować na:
 - a) ISU Sędziego Głównego Patrz par 121.pkt 1b (nie więcej niż czworo);
 - b) ISU Startera Patrz par. 121 pkt. b (nie więcej niż troje).

Nominacje oraz dokładnie wypełnione oficjalne formularze muszą być składane osobno dla każdej kategorii.

2. Sędziowie Główni oraz Starterzy nominowani przez Związek Członkowski ISU powinni być tej narodowości, co nominujący ich Związek Członkowski.

3. Jeśli Związek Członkowski ISU nominuje Sędziego Głównego lub Startera obcej narodowości, zatwierdzenie kandydatury tej osoby może odbyć się tylko za zgodą Związku Członkowskiego kraju, z którego ona pochodzi. Nazwisko tej osoby ma być wpisane na listę zgłoszeń Związku Członkowskiego, który go nominował. Sędzia Główny lub Starter nominowany w taki sposób jest liczony w ramach limitu zgłoszeń nominującego go Związku Członkowskiego.

4. Związki Członkowskie ISU powinny szczególnie zatroszczyć się o nominowanie jako Sędziów Głównych i Starterów wyłącznie osób doświadczonych, odpowiedzialnych i absolutnie bezstronnych, znających dobrze odpowiednie przepisy ISU i język angielski. Patrz również par 122 pkt 1c

5. a) Osoba, która osiągnęła wiek 65 lat przed 1 lipca, nie może być nominowana na stanowisko Sędziego Głównego na Mistrzostwach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich. Limit wiekowy zostanie wprowadzony z dniem 1 lipca 2010.

- b) Osoba, która osiągnęła wiek 60 lat przed 1 lipca, nie może być nominowana na stanowisko Startera ISU na Mistrzostwach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich.

6. Spośród osób nominowanych na Sędziów Głównych/Starterów, Komitet Techniczny Łyżwiarstwa Szybkiego ISU wybiera na jeden rok co najwyżej 25 osób, które mogą sprawować funkcję Sędziów Głównych ISU lub Asystentów Sędziego Głównego (A), oraz co najwyżej 25 osób, które mogą pełnić funkcje Starterów ISU na Mistrzostwach ISU oraz Zimowych Igrzyskach Olimpijskich.

7. Pełna lista Sędziów Głównych i Starterów zaakceptowanych przez Komitet Techniczny Łyżwiarstwa Szybkiego ISU musi być przed 1 sierpnia każdego roku.

§ 213

Nominowanie Sędziów Głównych i Starterów na Zawody Międzynarodowe i Mistrzostwa Kraju

Każdy Związek Członkowski ISU ma przed 15 kwietnia przedstawić Sekretariatu ISU nazwiska osób, które zostały zgłoszone przez Związek Członkowski do pełnienia funkcji Międzynarodowego Sędziego Głównego lub Międzynarodowego Startera patrz par. 121 par.1b.

§ 214

Wyznaczanie Sędziów Głównych, Starterów i innych Oficjeli na Mistrzostwa ISU

1. Sędziowie Główni, Asystenci Sędziego i Starterzy dla Mistrzostw ISU będą wyznaczeni zgodnie z § 129, punktem 5 Przepisów Ogólnych.
2. Sędzia Główny oraz jego Asystent dla każdej kategorii zawodów Mistrzostw (odpowiednio zawodów kobiet i mężczyzn) mają być odmiennych narodowości. To samo dotyczy Starterów dla każdej kategorii. Osoby te należy wyznaczać po rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych przez Związek Członkowski będący gospodarzem Mistrzostw. Wnioski mają zostać przedłożone Dyrektoriatowi Sportowemu ISU przed 15 kwietnia.
3. Sędziowie Główni, ich Asystenci oraz Starterzy wyznaczeni na Mistrzostwa ISU a także przedstawiciele ISU oraz przedstawiciele Komitetu Technicznego Łyżwiarstwa Szybkiego ISU muszą zostać zaproszeni przez Związek Członkowski będący gospodarzem Mistrzostw nie później niż na 60 dni przed rozpoczęciem Mistrzostw.
4. Na Mistrzostwach ISU wszyscy inni niezbędni sędziowie (z wyjątkiem przedstawiciela ISU i przedstawiciela Komitetu Technicznego Łyżwiarstwa Szybkiego ISU) są wyznaczeni przez Związek Członkowski będący gospodarzem Mistrzostw.

§ 215

Wyznaczanie Sędziów Głównych i Starterów na Zimowe Igrzyska Olimpijskie

1. Zgodnie z par. 121 Sędziowie Główni, Asystenci Sędziów Głównych i Starterzy w konkurencjach łyżwiarstwa szybkiego na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich muszą być oficjalnymi Sędziami ISU i Starterami ISU
2. Wyznaczanie tych osób odbywa się zgodnie z § 126 pkt 8 i § 214 pkt 2.
3. Nominowani Sędziowie Główni, Asystenci Sędziów Głównych i Starterzy mają być zaproszeni przez komitet organizacyjny Zimowych Igrzysk Olimpijskich nie później niż 60 dni przed ich rozpoczęciem.
4. Wszystkich pozostałych niezbędnych Oficjeli (poza Technicznym Delegatem ISU) wyznacza Związek Członkowski ISU kraju, będącego gospodarzem Igrzysk.
5. Nazwiska nominowanych Oficjeli zgodnie z punktem 1 tego paragrafu muszą zostać przekazane przez ISU komitetowi organizacyjnemu Narodowego Komitetu Olimpijskiego oraz właściwemu Związkowi Członkowskiemu.
6. Nominowanym Oficjelom nie wolno podczas pracy nosić stroju reprezentacji swojego kraju ani innych znaków narodowych.

§ 216

Prawa i obowiązki Sędziego Głównego

1. Sędzia Główny jest odpowiedzialny za:
 - a) Sprawdzanie uprawnień sędziów i zawodników;
 - b) Losowanie lub zestawianie par zgodnie z § 239-244;
 - c) Dokonywanie odpowiednich zmian w kolejności startów par zgodnie z § 245-246;
 - d) Pilnowanie, aby zawody prowadzone przez niego odbywały się zgodnie ze wszystkimi odpowiednimi przepisami;
 - e) Podawanie informacji co do przygotowania tafli lodowej na Mistrzostwach ISU, Zimowych Igrzyskach Olimpijskich, Zawodach Międzynarodowych i w Pucharze Świata (patrz § 229).
2. Sędzia Główny ma prawo do:
 - a) Wprowadzania zmian do ogłoszonego programu zawodów, jeśli tylko nie stoją one w sprzeczności z Regulaminem. W Zawodach ISU tego rodzaju zmiany mogą być wprowadzane jedynie po ich uzgodnieniu z Przedstawicielem(ami) ISU wyznaczonymi na zawody;
 - b) Rozstrzygania, czy stan lodu pozwala na prowadzenie zawodów;
 - c) W razie niesprzyjających warunków zmiany kształtu i rozmiaru toru oraz do zmiany dystansów;
 - d) Zaakceptowania, po uzgodnieniu z organizującym Związkiem Członkowski lub stowarzyszonym klubem, innego lodowiska w celu przeprowadzenia zawodów;
 - e) Rozstrzygania czy, oraz gdzie i kiedy bieg uznany za nieważny ma być powtórzony;

- f) Wykluczenia zawodników z zawodów oraz trenerów ze strefy dla trenerów (patrz §228, pkt 6) jeśli zajdzie taka potrzeba;
- g) Zmiany Startera lub innych sędziów;
- h) Wstrzymania rozgrywania zawodów do czasu przywrócenia porządku, w przypadku gdy publiczność przeszkadza w zawodach lub narusza ich poprawne prowadzenie;
- i) Przerwania lub opóźnienia zawodów, jeśli temperatura powietrza jest zbyt niska (patrz punkt 4b) poniżej).

3. Sędzia Główny decyduje:

- a) We wszystkich złożonych protestach oraz innych dyskusyjnych sprawach, z wyjątkiem tych, które dotyczą startu (patrz § 217, punkt 1) oraz decyzji Sędziego na Linii Mety (patrz § 220 punkt 1).
- b) We wszystkich przypadkach naruszenia Statutu lub Regulaminu, nawet jeśli nie został złożony protest.

4. a) W Mistrzostwach Świata w Sprincie oraz Mistrzostwach Świata w Wieloboju i Mistrzostwach Europy jednego dnia mogą być rozegrane najwyżej dwa biegi (dla kobiet i dla mężczyzn) także w przypadku, gdy Sędzia Główny zdecyduje, że nie można wypełnić ustalonego programu z powodu wyjątkowych okoliczności lub niesprzyjających warunków.

b) Jeśli któregoś dnia Mistrzostw jeden z biegów (lub pierwszy z biegów rozgrywanych dwukrotnie) został poprawnie przeprowadzony, a Sędzia zadecydował, że drugi dystans (lub bieg) odbędzie się następnego dnia, pierwszy bieg nie będzie powtarzany. Jeśli Sędzia Główny musi z jakiegoś powodu przerwać zawody i przenieść bieg na następny dzień mimo że część zawodników go nie ukończyła, dystans (lub bieg) ma być powtórzony następnego dnia z udziałem wszystkich zawodników.

c) Na Mistrzostwach ISU i Zawodach ISU (dot. także Pucharu Świata) Sędzia Główny powinien uznać temperaturę powietrza poniżej -20 C (-4 F) za powód do odłożenia biegów na późniejszą porę dnia lub następny dzień. Należy też brać pod uwagę fakt, iż wiatr obniża właściwą temperaturę powietrza, co może prowadzić do hipotermii.

d) W przypadku niesprzyjającej pogody lub innych wyjątkowych okoliczności Sędzia Główny ma prawo przerwać Mistrzostwa do następnego dnia w celu poprawnego ich przeprowadzenia. Organizator Mistrzostw ma obowiązek pokrycia kosztów zakwaterowania za dodatkowe dni (patrz § 137 punkt 14).

§ 217

Prawa i obowiązki Startera

1. a) Starter rozpoczyna procedurę startu wołając zawodników na ich tory biegu po potwierdzeniu informacji o gotowości mierzących czas. Komendy startowe podaje po angielsku (patrz § 255, punkt 2).

b) Zawodnicy pozostają pod komendą i kontrolą startera podczas procedury startowej: od momentu kiedy łyżwiarz udaje się na swój tor biegu, aż do wykonania dobrego startu pary lub wszystkich startujących zawodników. Starter rozstrzyga wszystkie niejasności dotyczące procedury startu podczas wymienionej procedury startowej. Wyjątki od tej zasady mogą mieć miejsce, gdy w użyciu jest wyposażenie do wykrywania falstartów (patrz pkt 3 poniżej).

c) Starter ma zająć taką pozycję, aby mógł widzieć dokładnie wszystkich łyżwiarzy startujących w parze lub w biegu zespółowym.

Urządzenie startowe

2. W przypadku użycia pistoletu elektronicznego dźwięk "strzału" z elektronicznego urządzenia startowego ma być taki sam jak dźwięk ze zwykłego pistoletu startowego. Dym wystrzału musi zostać zastąpiony innym sygnałem wzrokowym, różnym od błysku flesza fotograficznego. Pistolet elektroniczny ma mieć dobrze umocowany spust.

3. Do wykrywania falstartów dopuszczalne jest użycie sprzętu elektronicznego, takiego jak fotokomórki lub też czułe kamery. Urządzenia te mogą być wykorzystywane jedynie w celu pomocy Starterowi w trakcie procedury startowej. Jednak w przypadku, gdy zawodnik opuścił linię startu i nie został przywołany przez Startera, sprzęt elektroniczny może służyć do weryfikacji falstartów. W sytuacji, gdy falstart zostanie wykryty w taki sposób, decyzja o ogłoszeniu falstartu może zostać podjęta przez sędziego wyznaczonego specjalnie do kontroli zapisu sprzętu elektronicznego. Patrz również § 255 pkt 4

4. Na Zawodach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich Starter podaje komendy przez mikrofon połączony z dwoma głośnikami umieszczonymi w pobliżu linii startu.

§ 218

Obowiązki Sędziów na Torze

1. Na Mistrzostwach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich na każdym łuku ma być dwóch Sędziów na Torze, którzy w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów mają jak najszybciej informować o tym Sędziego Głównego.
2. Sędzia na krzyżowce zajmuje miejsce po wewnętrznej stronie toru wewnętrznego i sprawdza poprawność zmiany jednego toru na drugi przez łyżwiarzy.

§ 219

Obowiązki Sędziego Liczącego Okrążenia

Sędziowie Liczący Okrążenia mają wyraźnie pokazywać liczbę pozostałych do przejechania okrążeń. Ostatnie okrążenie ma być zasygnalizowane łyżwiarzom dźwiękiem dzwonka na 20 do 30 metrów przed rozpoczęciem tego okrążenia.

§ 220

Obowiązki Celowniczego

1. Sędzia Celowniczy decyduje, który łyżwiarz jest zwycięzcą lub czy nastąpił remis. Od jego decyzji nie ma odwołania. Jednakże jeśli zgodnie z § 251 zainstalowane jest urządzenie do elektronicznego pomiaru czasu, wynik zarejestrowany w setnych sekundy ma zdecydować o pierwszeństwie lub remisie (patrz również par 265).
2. Jeśli na mecie różnica odległości między łyżwiarzami jest mniejsza niż 5 metrów, Celowniczy ma przekazać Przewodniczącego Mierzących Czas dokładną odległość między łyżwiarzami w chwili, gdy zwycięzca przekroczył linię mety.
3. Jeśli dwóch zawodników w parze skończyło bieg z takim samym wynikiem i sędzia celowniczy zdecydował, który z nich jest zwycięzcą, zwycięzca zajmuje w rankingu tego dystansu (patrz § 265, pkt. 1) miejsce o jedno wyższe od swojego przeciwnika. Jeśli zawodnicy startujący w innych parach także obaj uzyskali taki sam czas, zwycięzcy mają być sklasyfikowani ze zwycięzcami a drudzy z drugimi.

E. REKORDY ŚWIATA

§ 221

Rekordy świata

1. ISU rejestruje następujące rekordy świata:
 - a) Dla mężczyzn na dystansach 500, 1000, 1500, 3000, 5000 i 10000 metrów oraz łączny wynik 2 x 500 m (tylko z tych zawodów, w których wyniki końcowe 500 m są określane na podstawie sumy czasów po dwu biegach na dystansie 500 m); ogólnej liczby punktów na czterech dystansach uzyskanych podczas jednych i tych samych zawodów: w kombinacji wielobojowej na 500, 5000, 1500 i 10 000 metrów; kombinacji wielobojowej na 500, 3000, 1500 i 5000 metrów; i kombinacji sprinterskiej na 500, 1000, 500 i 1000 metrów; dla Reprezentacji Narodowych: dla Biegów drużynowych na dochodzenie na 8 okrążeń.
 - b) Dla kobiet na dystansach 500, 1000, 1500, 3000 i 5000 metrów; łączny wynik 2 x 500 m (tylko z tych zawodów, w których wyniki końcowe 500 m są określane na podstawie sumy czasów po dwu biegach na dystansie 500 m); ogólnej liczby punktów na czterech dystansach podczas jednych i tych samych zawodów: w kombinacji wielobojowej na 500, 3000, 1500 i 5000 metrów, w kombinacji wielobojowej na 500, 1500, 1000, 3000 metrów i w kombinacji sprinterskiej na 500, 1000, 500 i 1000 metrów; dla Reprezentacji Narodowych: dla Biegów drużynowych na dochodzenie na 6 okrążeń.
 - c) Dla juniorów na dystansach 500, 1000, 1500, 3000 i 5000 metrów; przy ogólnej liczbie punktów uzyskanych w ciągu jednych i tych samych zawodów (w kombinacji wielobojowej) na 500, 3000, 1500 i 5000 metrów i w kombinacji sprinterskiej na 500, 1000, 500, 1000 metrów; dla Reprezentacji Narodowych: dla biegów drużynowych na dochodzenie na 8 okrążeń.
 - d) Dla junierek na dystansach 500, 1000, 1500 i 3000 metrów; przy ogólnej liczbie punktów uzyskanych w ciągu jednych i tych samych zawodów (w kombinacji wielobojowej) na 500, 1500, 1000 i 3000 metrów i w kombinacji sprinterskiej na 500, 1000, 500, 1000 metrów; dla Reprezentacji Narodowych: dla Biegów drużynowych na dochodzenie na 6 okrążeń.
 - e) Rekordy świata na 3000 i 5000 metrów kobiet oraz 5000 i 10000 mężczyzn mogą także być uzyskane ze startów kwartetowych w Mistrzostwach ISU, zawodach Pucharu Świata i innych zawodach ISU.
 - f) Rekordy świata na 3000 metrów junierek i na 5000 metrów juniorów mogą być także uzyskane ze startów kwartetowych w Mistrzostwach ISU, zawodach Pucharu Świata i innych zawodach ISU.

2. Rada ISU uznaje za rekordy świata tylko czasy uzyskane w zawodach wymienionych w § 107, punkty 1-6, lub w ogłoszonych zgodnie z regulaminem Mistrzostwach Krajowych, uznanych przez Komitet Techniczny Łyżwiarstwa Szybkiego ISU.

a) W przypadku Zawodów Międzynarodowych otwartych dla wszystkich Związków Członkowskich ISU (§ 107, punkty 5a i 6a) musi być opublikowany oficjalny komunikat tak, jak przewiduje to § 110. W przypadku Mistrzostw Krajowych i Zawodów Międzynarodowych ograniczonych w jakiś sposób (§ 107, punkty 5b i 6b), Dyrektor Generalny ISU musi otrzymać szczegółowy komunikat co najmniej na cztery tygodnie przed planowanymi zawodami.

b) Dystanse przewidziane do przejechania i czasy startów muszą być zgodne z podanymi w komunikacie. Jedyne wyjątki mogą stanowić zmiany zgodne z § 216, punkt 4.

Obowiązkowe dokumenty do złożenia

3. Oryginał oficjalnego protokołu ISU (patrz § 273) z zawodów wraz z certyfikatami zegarków i systemu automatycznego pomiaru czasu oraz programem zawodów musi być przekazany razem ze zgłoszeniem organizującego zawody Związku Członkowskiego Dyrektorowi Generalnemu ISU nie później niż 1 maja każdego roku. Dokumenty muszą potwierdzać, że wszystkie warunki wymienione w punkcie 2 powyżej i punkcie 4 poniżej były spełnione.

Przestrzeganie warunków

4. Dalsze warunki uznania rekordu świata to:

a) tor musi być standardowym torem do jazdy szybkiej na lodzie długości 400 metrów, zgodnie z warunkami określonymi w § 228.

b) Warunki § 248, 250, 251 muszą być przestrzegane. Musi zostać użyty automatyczny pomiar czasu

c) Rekordy świata w punktacji ogólnej w wieloboju na czterech dystansach będą uznawane tylko wtedy, jeśli zawody odbywały się przez najwyżej trzy dni oraz dystanse były przejechane w porządku wyznaczonym dla Mistrzostw ISU (patrz § 201, punkty 3 i 7). Poza tym, dystanse muszą zostać przejechane w porządku podanym w zawiadomieniu.

d) Rekordy świata w punktacji ogólnej w sprincie będą uznawane tylko wtedy, jeśli zawody odbyły się w ciągu dwóch dni, z każdym pojedynczym dystansem przejechanym raz każdego dnia i przy zmianie torów (patrz § 242).

e) Rekordy ustanowione w Mistrzostwach Krajowych muszą być także uznane przez Związek Członkowski danego kraju.

f) W celu uznania rekordu, każdy zawodnik, który ustanowił rekord świata, musi poddany być kontroli antydopingowej musi przedstawić dowód że uzyskał negatywny wynik w badaniu na doping wykonanym w dniu rozegrania biegu.

5. Jeśli istniejący rekord świata jest pobity więcej niż raz w ciągu jednego dnia na tych samych zawodach, tylko najlepszy wynik będzie uznany za rekord świata. Jeśli klasyfikacja końcowa biegu na 500 metrów odbywa się na podstawie sumy czasów z obu biegów, każdy bieg na 500 metrów jest uznawany za osobną konkurencję.

6. Każdy zawodnik, który osiąga czas równy rekordowi świata, zostanie wpisany na listę ISU Rekordów Świata, zgodnie z punktem 5 powyżej.

7. ISU wydaje zawodnikowi dyplom za ustanowienie rekordu lub osiągnięcie czasu równego rekordowi.

F. PUCHAR ŚWIATA

§ 222

Puchar świata

1. Puchar Świata na dystansach dla kobiet i mężczyzn ma być organizowany jako Zawody ISU pod nadzorem Komitetu Technicznego Łyżwiarstwa Szybkiego ISU.

2. Puchar Świata w Łyżwiarstwie Szybkim jest serią Zawodów Międzynarodowych. Punkty Pucharu Świata są przyznawane w każdym Zawodach. Końcowe wyniki Pucharu Świata dla każdego dystansu lub kategorii dystansu i zawodów drużynowych będą określone na podstawie całkowitej liczby punktów Pucharu Świata zebranych przez każdego zawodnika lub reprezentację narodową w ciągu sezonu.

3. Przepisy i program zawodów zostaną przedstawione w specjalnym Komunikacie ISU dotyczącym Pucharu Świata.

G. WYPOSAŻENIE ŁYŻWIARZY

§ 223

Kostiumy startowe i zabezpieczenie głowy

1. a) Kostiumy startowe mają odpowiadać naturalnemu kształtowi ciała łyżwiarza. Niedozwolone jest wkładanie lub dołączanie elementów, które mogą zmienić kształt ciała. Zabronione jest przymocowywanie czegokolwiek poza trwale umocowanymi paskami (naszywkami) maksymalnej wysokości 0.5 cm i maksymalnej szerokości 2.5 cm. Dalsze przepisy dotyczące dopuszczalnych strojów startowych mogą być wydane przez ISU, i muszą być ogłoszone w Komunikacie ISU lub Okólniku ISU. W celu zabezpieczenia głowy przed urazem łyżwiarz może używać kask zakładając go na kostium. Mogą być używane wyłącznie kaski, które mają regularny kształt (dostosowany do kształtu głowy) w nawiązaniu do zatwierdzonego w par 291 pkt 1a modelu kasku do Short Tracku.

Dalsze wymogi dotyczące kostiumów startowych oraz używania kasków mogą być ogłaszane w Komunikatach ISU i Okólnikach

b) Używanie kostiumów startowych niedostosowanych do powyższych przepisów jest powodem do dyskwalifikacji.

c) Na Mistrzostwach ISU i zawodach ISU zawodnicy reprezentacji jednego kraju (np. zawodnicy zgłoszeni przez jeden Związek Członkowski) muszą nosić jednakowe kostiumy startowe, na których napisana jest nazwa kraju lub jej oficjalny skrót ISU. Przy nazwie kraju można umieścić nazwisko zawodnika (patrz też Przepisy Ogólne, § 102, punkt 6).

Kostiumy rozgrzewkowe

d) Podczas Mistrzostw ISU, Zawodów Pucharu Świata, innych zawodów ISU i konkurencji rozgrywanych w trakcie Zimowych Igrzysk Olimpijskich, kostiumy rozgrzewkowe wszystkich łyżwiarzy z jednej reprezentacji narodowej muszą mieć nazwę kraju lub jej oficjalny skrót ISU. Podczas Mistrzostw ISU, Zawodów Pucharu Świata, innych zawodów ISU na kostiumach obok nazwy kraju można umieścić nazwisko zawodnika (patrz też Przepisy Ogólne, § 102, punkt 6.)

Łyżwy

2. a) Łyżwa to pasywne mechaniczne przedłużenie nogi, przeznaczone do ułatwienia techniki ślizgu. Łyżwa składa się z ostrza i buta z dowolnego materiału, którego wymiary nie zmieniają się znacznie w ciągu konkurencji, oraz z konstrukcji łączącej ostrze z butem. Ta konstrukcja może pozwalać na przesunięcie i obrót buta w stosunku do ostrza w celu maksymalnego wykorzystania zdolności fizycznych łyżwiarza pod warunkiem, że nie zagraża to bezpieczeństwu zawodników.

Łyżwa nie może zawierać żadnych elementów niezgodnych z wymaganiami mówiącymi, że cała energia wydana podczas jazdy szybkiej na łyżwach ma brać się z metabolicznej pracy ciała wygenerowanej przez łyżwiarza podczas biegu. Nie ma innego połączenia ani przekazania energii, materii czy informacji między łyżwiarzem a łyżwą niż to pochodzące ze stopy i dolnej części nogi. Szczególnie zabronione jest podgrzewanie ostrzy łyżew zewnętrznym źródłem ciepła lub dowolnym innym sztucznym sposobem.

b) W razie potrzeby i w celu uniknięcia nieporozumień co do sprzętu dozwolonego na zawodach w łyżwiarstwie szybkim, ISU może wydać dalsze specyfikacje dotyczące definicji dozwolonych łyżew, co zostanie ogłoszone w Komunikacie ISU lub Okólniku ISU.

c) Używanie łyżew niezgodnych z powyższymi definicjami i ograniczeniami jest powodem do dyskwalifikacji.

Wypożyczenie komunikacyjne

3. Podczas biegu zawodnik nie może mieć na sobie żadnego wyposażenia komunikacji technicznej noszonego w celu nawiązania kontaktu lub otrzymania informacji od innych osób lub źródeł.

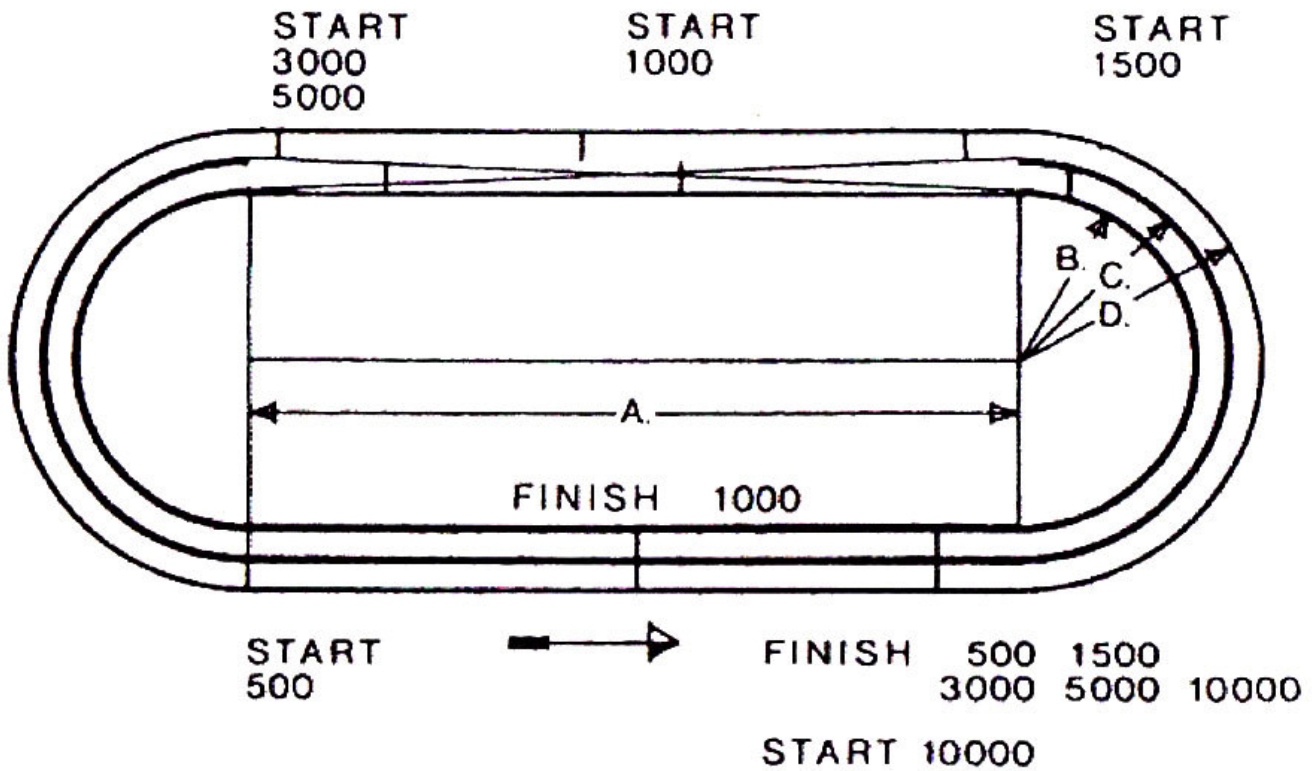
Paragrafy 224 -225 są zarezerwowane na możliwe dalsze Specjalne Regulacje Łyżwiarstwa Szybkiego.

**II PRZEPISY TECHNICZNE
ŁYŻWAIRSTWA SZYBKIEGO NA TORZE DŁUGIM**

A. TOR**WYMIARY TORU**

Zgodnie z par. 203 Przepisów Specjalnych

Patrz str. 13 2004 Przepisów Specjalnych Łyżwiarstwie Szybkim na Torze Długim

C-B = 4 meters**D-C = minimum 4 meters**

Przykłady standardowych Torów Łyżwiarskich

1 = 2 x średnia długość prostej = 2 x A		3 = luk zewnętrzny = C x π	
2 = luk wewnętrzny = B x π		4 = krzyżówka = $\sqrt{A^2 + (\text{szerokość toru})^2} - A$	
Tor 400 m			
Promień luku wewnętrznego		25 m	Promień luku wewnętrznego
Szer. każdego toru biegu		4 m	Szerokość każdego toru biegu
1 = 2 x 113.57	=	227.14 m	1 = 2 x 112.00
2 = 25.5 x 3.1416	=	80.11 m	2 = 26 x 3.1416
3 = 29.5 x 3.1416	=	92.68 m	3 = 30 x 3.1416
4 = $\sqrt{[113.57^2 + 4^2]} - 113.57$	=	0.07 m	4 = $\sqrt{112.^2 + 4^2} - 112$
		400.00 m	400.00 m
Tor 333,33 m			
Promień luku wewnętrznego		26 m	Promień luku wewnętrznego
Szerokość każdego toru biegu		4 m	Szerokość każdego toru biegu
1 = 2 x 110.43	=	220.86 m	1 = 2 x 80.22
2 = 26.5 x 3.1416	=	83.25 m	2 = 25.5 x 3.1416
3 = 30.5 x 3.1416	=	95.82 m	3 = 29.5 x 3.1416
4 = $\sqrt{110.43^2 + 4^2} - 110.43$	=	0.07 m	4 = $\sqrt{[80.22^2 + 4^2]} - 80.22$
		400.00 m	400.00 m
Tor 333,33 m			
Promień luku wewnętrznego		26 m	Promień luku wewnętrznego
Szerokość każdego toru biegu		4 m	Szerokość każdego toru biegu
1 = 2 x 77.08	=	154.16 m	1 = 2 x 80.22
2 = 26.5 x 3.1416	=	83.25 m	2 = 25.5 x 3.1416
3 = 30.5 x 3.1416	=	95.82 m	3 = 29.5 x 3.1416
4 = $\sqrt{77.08^2 + 4^2} - 77.08$	=	0.10 m	4 = $\sqrt{[80.22^2 + 4^2]} - 80.22$
		333.33 m	333.33 m

§ 226

Oznaczenie torów biegu

(patrz również § 203 i 204 Przepisów Specjalnych)

Na odkrytych torach do oznaczenia wewnętrznego toru biegu oraz oznaczenia pomiędzy dwoma torami może zostać użyty śnieg i śnieg ten nie może być zlodowaciały. Linia śniegowa musi przebiegać przez całą długość toru z wyjątkiem krzyżówki

Na torach krytych zwykle, dla oznaczenia wiraży powinny być też używane malowane znaki i ruchome klocki z gumy lub syntetycznego materiału rozstawione co 50 cm na pierwszych i ostatnich 15 metrach łuku, co 2 metry na pozostałych odcinkach łuku. Do oddzielenia torów na prostej mogą być zastosowane jedynie malowane znaki w odstępach co 10 metrów. W Mistrzostwach ISU i innych zawodach ISU (jak zawody Pucharu Świata) i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich do oznaczenia mają być stosowane wcześniej malowane linie zamiast malowanych znaków zarówno na prostej jak i na wirażu. Zamknięte stożki (wysokość 20 - 25 cm) powinny być ustawione na początku łuku jako pierwszy klocek. Sędzia Główny orzeka, czy oznaczenie jest zgodne z przepisami.

§ 227

BEZPIECZEŃSTWO ŁYŹWIARZY

Unikanie wypadków

1. Wszelkimi sposobami należy unikać wypadków. Sędzia Główny zaakceptuje wszystkie zabezpieczenia przed rozpoczęciem zawodów. Oznaczanie torów stałymi palikami jest niedozwolone. Każdy tor standardowy powinien posiadać od swej wewnętrznej strony tor wolny co najmniej 3-metrowej szerokości.

Maty zabezpieczające

2. Organizator zawodów powinien zapewnić odpowiednie zabezpieczenie na łukach i prostych. Na torach odkrytych można użyć dostatecznej ilości śniegu, pod warunkiem, że śnieg nie jest zmarznięty. Jeśli ilość śniegu o odpowiedniej jakości nie jest dostępna, obowiązuje użycie mat zabezpieczających oraz spełnienie poniższych minimalnych wymogów dotyczących bezpieczeństwa:

- Maty zabezpieczające muszą mieć wysokość co najmniej 80 cm i grubość co najmniej 15 cm. Maty muszą być ułożone na łukach i co najmniej na 12 metrach prostej po wyjściu z łuku. Jeśli na pozostałych odcinkach znajdują się przeszkody (płoty, ławki, paliki) w odległości mniejszej niż 3 metry od zewnętrznej strony powierzchni lodu, należy zastosować tego samego rodzaju zabezpieczenia. Maty muszą być pokryte materiałem odpornym na przecięcia i wodę.
- Zabezpieczenie musi być umocowane w taki sposób, aby nie spowodować urazu w przypadku zderzenia łyżwiarza z zabezpieczeniem.

Maty zabezpieczające na Zawodach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich

3. Minimalne wymogi dotyczące bezpieczeństwa zawarte w punkcie 2 a) powyżej nie są wystarczające do odpowiedniej ochrony podczas Mistrzostw ISU, innych zawodów ISU oraz Zimowych Igrzysk Olimpijskich. W trakcie rozgrywania tych zawodów należy stosować dodatkowe środki zabezpieczające, takie jak:

- Maty zabezpieczające muszą być również użyte na całej długości prostych, co oznacza, że należy stosować je na całym zewnętrznym obwodzie toru łyżwiarskiego;
 - Na wirażach należy stosować dodatkową ochronę, taką jak podwójny zestaw mat lub też maty zabezpieczające o parametrach i właściwościach materiałowych zapewniających tak podwyższony stopień ochrony;
 - Odpowiednie zabezpieczenie musi być gotowe również na oficjalne treningi.
- Organizatorzy wymienionych powyżej zawodów muszą przedstawić opis techniczny planowanych konstrukcji zabezpieczeń odpowiednio wcześniej, tak by plany te mogły zostać przeanalizowane i zaakceptowane przez Delegata Technicznego ISU. Szczegółowe ustalenia dotyczące odpowiednich środków bezpieczeństwa zostaną podane w Komunikacie ISU i/lub w Memorandach dotyczących poszczególnych zawodów.

§ 228

Pomiary toru

1. Tor musi być zmierzony przez wykwalifikowanego mierniczego dokładnie znanego wymagania. Musi on też wyznaczyć prawidłową pozycję wszystkich linii startów i mety. Protokół podpisany przez mierniczego jest przedkładany Sędziemu Głównemu przed rozpoczęciem zawodów. Jeśli nie jest odnawiany corocznie przez wykwalifikowanego badacza powyższy protokół pozostaje ważny tylko jeden (1) rok.

2. Pomiar toru jest dokonywany pół metra od wewnętrznej krawędzi wyznaczonych linii toru.

Linie startu i mety

3. Linie startu i mety są zaznaczone liniami kolorowymi wyznaczonymi prostopadle do prostej lub jej przedłużenia i nie mogą być szersze niż 5 cm. Linia przedstartowa ma być umieszczona dwa (2) metry przed linią startu. Na ostatnich pięciu (5) metrach przed linią mety każdy metr ma być wyraźnie zaznaczony.

4. Na standardowych torach o długości 400 metrów linie startowe i linie mety dla wszystkich dystansów mają być zaznaczone pod kątem prostym do prostej finishowej. Linia mety na dystansie 1000 metrów ma być umieszczona pośrodku prostej finishowej i odpowiednio do niej mają być wyznaczone linie startowe.

Do biegów drużynowych i kwartetów rozgrywanych wg metody „B” zdefiniowanej w § 278 pkt. B linie startowe i mety powinny znajdować się pośrodku prostej. Dla wszystkich innych dystansów linia mety powinna znajdować się na końcu prostej finishowej, linie startowe muszą być odpowiednio usytuowane.

5. Na innych torach linie startu i mety powinny być tak umieszczone, aby żadna z nich nie znajdowała się na łuku.

Strefa dla trenerów

6. Dla trenerów (nie więcej niż dwóch (2) osób na każdego zawodnika biorącego udział w danym biegu) należy wytyczyć specjalną strefę po tej samej stronie toru łyżwiarskiego, gdzie usytuowana jest krzyżówka. Strefa winna być oznakowana linią szerokości dwóch (2) centymetrów w odległości jednego (1) metra od zewnętrznej krawędzi toru. Linia ta zaczyna się w odległości 20 metrów od końca łuku i prowadzi wzdłuż strefy krzyżówki do miejsca znajdującego się 10 metrów przed wejściem na następny łuk. Podczas procedury startowej trenerzy mają pozostawać co najmniej 20 metrów od startera i linii startowych zawodników. W trakcie rozgrywania drużynowych biegów na dochodzenie strefa dla trenerów każdej z drużyn znajduje się po przeciwnej stronie toru niż ta, na której znajduje się linia startu danej drużyny. To samo dotyczy startu kwartetów przeprowadzanych metodą B, rozgrywanych zgodnie z § 278, pkt 1 b).

Patrz również § 205 i 206 Przepisów Specjalnych

§ 229

Przygotowanie lodu

1. Obowiązkiem Sędziego Głównego na Mistrzostwach ISU, innych zawodach ISU i Zimowych Igrzyskach Olimpijskich jest poinformowanie kierowników zespołów podczas spotkania kierowników ekip przed losowaniem na każdy dzień zawodów o procedurze stosowanej do przygotowania lodu w czasie zawodów, mając na uwadze zapewnienie wszystkim uczestnikom jednakowych warunków.

Komisja Lodowa ISU

2. Specjalna Komisja Lodowa ISU powoływana na Mistrzostwa ISU, inne Zawody ISU oraz Zimowe Igrzyska Olimpijskie ma składać się z dwóch Sędziów Głównych (odpowiednio dla zawodów kobiecych i męskich) i przedstawiciela Komitetu Technicznego Łyżwiarstwa Szybkiego ISU (w razie jego nieobecności można wprowadzić przedstawiciela ISU) albo Delegata Technicznego ISU. Komisja Lodowa ma określić procedurę przygotowania lodu w porozumieniu z Ekspertem Technicznym lodowiska. Procedura ma być ogłoszona podczas losowania i zaprotokołowana w protokole startowym. Patrz § 210, punkt 2, i § 216, punkt 1 e).

3. Komisja Lodowa ISU ma prawo do zmiany zapowiedzianej procedury przygotowania lodu. W takim przypadku kierownicy zespołów zostaną niezwłocznie powiadomieni o zmianie.

Informacje od Technicznego Eksperta Lodu

9. Ekspert Techniczny lodowiska (Lodomistrz) ma obowiązek przekazać Komisji Lodowej ISU wszystkie informacje o procedurze przygotowania lodu i monitorowaniu stanu lodu podczas zawodów. Powinny one zawierać historyczne dane dotyczące procedury przygotowania lodu w różnych warunkach klimatycznych jak również informacje o urządzeniach do zamrażania w zależności od (temperatury powietrza, temperatury lodu, wilgotności powietrza, śniegu, siły wiatru itp.) wielkość i jakość środków chemicznych dodawanych do wody używanej podczas czyszczenia lodu, statystyczną temperaturę lodu i informacje o warunkach klimatycznych.

A. ORGANIZACJA ZAWODÓW

§ 230

(Ogłoszenie i przeprowadzenie Mistrzostw
(patrz Przepisy Ogólne, § 129)

§231

Komunikaty podczas Mistrzostw
(patrz Przepisy Ogólne, § 132)

§ 232

Data i treść ogłoszeń, Obowiązkowa liczba kopii, Warunki dodatkowe
(patrz Przepisy Ogólne, § 110-112)

§ 233

Spóźnione ogłoszenia
(patrz Przepisy Ogólne, § 113)

§ 234

Odroczenie daty zawodów
Wycofanie announcementu
(patrz Przepisy Ogólne, § 114)

§ 235

Zgłoszenia, Pseudonimy, Zgłoszenia po terminie
(Patrz Przepisy Ogólne, § 115)

§ 236

Wycofanie zgłoszeń
(patrz Przepisy Ogólne, § 116)

§ 237

Warunki ważności zawodów
(patrz Przepisy Ogólne, § 118)

§ 238

Wydatki na Mistrzostwach ISU, Pokrycie kosztów pobytu zawodników i oficjeli
(patrz Przepisy Ogólne § 137)

C. PROCEDURA LOSOWANIA

§ 239

Ogólne spotkanie w celu przeprowadzenia losowania i ogłoszenia jego wyników

1. Wieczorem (nie wcześniej niż o godz. 18.00) dnia poprzedzającego dane zawody, komitet organizacyjny ma obowiązek przygotować spotkanie dotyczące losowania pierwszego dnia zawodów. Podczas tego spotkania Sędzia Główny publicznie ogłasza listę zgłoszeń, program zawodów, nazwiska sędziów oraz wyniki losowania kolejności startów.

Losowanie na Mistrzostwach ISU i innych Zawodach ISU

2. Podczas Mistrzostw ISU i innych Zawodów ISU Sędzia Główny prowadzi zebranie kierowników zespołów, które powinno się odbyć na co najmniej dwie godziny przed losowaniem pierwszego dnia zawodów. Również podczas kolejnych dni zawodów losowania mają być poprzedzane zebraniem kierowników zespołów. Podczas zebrania kierowników zespołów należy potwierdzić finalne zgłoszenia do zawodów oraz poinformować Sędziego Głównego o wycofaniu lub zgłoszeniu zawodników rezerwowych. Sędzia Główny przedstawi ustawienie grupowe do losowania lub (jeśli ma to zastosowanie) zestawienie par oparte na rankingu ogólnej liczby punktów. Każdy Związek Członkowski wystawiający uczestników w danych zawodach powinien uczestniczyć w zebraniu kierowników zespołów poprzez wyznaczonego oficjalnego reprezentanta drużyny.
3. a) Każdy zawodnik otrzyma od komitetu organizacyjnego numer startowy, który będzie podany w programie i wykorzystany przy ogłaszaniu wyników i w losowaniach.
b) Pod nadzorem Sędziego Głównego losowanie par przeprowadzą osoby uczestniczące w spotkaniu dotyczącym losowania (na przykład przedstawiciele ISU, zawodnicy, oficjalni przedstawiciele Związków Członkowskich lub członkowie komitetu organizacyjnego). Losowanie par można również przeprowadzić za pomocą komputera zaprogramowanego na dokonywanie losowego wyboru spośród odpowiednich numerów startowych.
4. Rozstrzygnięcie, który łyżwiarz ma jechać na wewnętrznym, a który na zewnętrznym torze, odbywa się następująco:
 - a) Kiedy kolejność rozstrzygnięta jest przez losowanie, łyżwiarz wylosowany jako pierwszy w parze ma wystartować na torze wewnętrznym.
 - b) Jeśli układ par oparty jest na podstawie kolejności miejsc osiągniętej w poprzednim biegu lub zawodach, łyżwiarz z lepszym wynikiem startuje z toru wewnętrznego. Jednak w sprawie losowania do Mistrzostw Świata na Dystansach patrz § 240, punkt 6a i 6b natomiast na dystanse drugiego dnia w zawodach sprinterskich: patrz § 242, punkt 2.
 - c) Jeśli łyżwiarz wycofa się ze startu po losowaniu, i powoduje to konieczność powtórzenia zestawiania niektórych par, należy zastosować § 245, punkty 3 i 4.

§ 240

Losowanie na Mistrzostwach Świata w Wieloboju

1. Podczas losowania pierwszych dwóch dystansów na Mistrzostwach Świata w Wieloboju, należy rozmieścić zawodników w trzech grupach w oparciu o ich najlepsze uznane czasy na danych dystansach
GRUPA I: 8 zawodników z najlepszymi czasami
GRUPA II: zawodnicy, którzy uzyskali kwalifikujący czas, z miejscami od 9 do 16:
GRUPA III: wszyscy pozostali zawodnicy.

Pierwsze losowanie

W losowaniu pierwszego dystansu ustawienie grupowe będzie tworzone w oparciu o kwalifikacyjne czasy na 500 metrów, do drugiego dystansu w oparciu o czasy - odpowiednio na 3000 i 5000 metrów. Komitet Techniczny Łyżwiarstwa Szybkiego ISU jest odpowiedzialny za zatwierdzanie czasów kwalifikacyjnymi i list rankingowy czasowego decydujących o grupowaniu. Jeśli na miejscu 8 lub 16 będzie remis (zawodnicy będą mieli te same czasy), należy rozstrzygnąć przez losowanie, którzy zawodnicy znajdą się w których grupach.

2. Zawodnicy umieszczeni w jednej grupie mają być zestawieni w pary przez losowanie numerów

startowych według § 239, punkt 4. Dwaj pierwsi wylosowani zawodnicy z Grupy III tworzą pierwszą parę na danym dystansie. Jeśli w Grupie III jest nieparzysta liczba zawodników, pierwszy zawodnik wylosowany ma jechać sam jako pierwsza para. Po losowaniu Grupy III następuje losowanie Grupy II itd.

Dalsze losowanie

3. a) W trzecim dystansie zestawienie par ma być się oparte o ranking ogólnej liczby punktów po dwóch biegach. Jeśli kilku łyżwiarzy ma tyle samo punktów, za lepszego uznaje się zawodnika, którzy na pierwszym dystansie miał lepszy czas.

b) Kolejność startowa par ma być odwrotna do kolejności rankingowej: łyżwiarze ocenieni jako 1 i 2 po dwóch dystansach będą jechali jako ostatnia para, 3 i 4 jako przedostatnia itd.

Kwalifikacje do czwartego dystansu

4. a) W czwartym biegu może wystartować tylko 12 zawodników. Kwalifikacja odbywa się na podstawie dwóch różnych list rankingowych: Końcowej kwalifikacji na najdłuższym z trzech rozegranych dystansów (na przykład odpowiednio 3000 metrów dla kobiet i 5000 dla mężczyzn) i ogólnej klasyfikacji punktowej po trzech dystansach. Łyżwiarze, którzy są wśród najlepszych 12 w obu tych rankingach, kwalifikują się automatycznie do czwartego dystansu. Spośród pozostałych zawodników najpierw kwalifikację zdobywają ci, którzy zajmują lepszą pozycję na jednej dwóch list. Jeśli dwóch zawodników zajmuje taką samą pozycję na dwóch listach rankingowych, pierwszeństwo startu na czwartym dystansie ma zawodnik z listy rankingowej po trzech biegach. Jeśli dwóch łyżwiarzy zajmuje tę samą pozycję na jednej liście, o kwalifikacji decyduje lepsza pozycja na drugiej liście. Łyżwiarz, który został zdyskwalifikowany na jednym z dystansów lub też nie ukończył wszystkich trzech poprzedzających dystansów Mistrzostw (patrz również § 266, punk 2 i § 275, punkt 3) traci prawo do startu na finałowym dystansie.

b) W celu zestawienia par do ostatniego dystansu łyżwiarze mają być podzieleni na dwie grupy o jednakowej liczbie zawodników. Łyżwiarze, którzy uzyskali najlepsze rezultaty po trzech dystansach, kwalifikują się do Grupy 1, pozostali - do Grupy 2. Jeśli dwóch łyżwiarzy ma taką samą liczbę punktów, za lepszego uznaje się zawodnika, który uzyskał lepszy czas na najdłuższym z trzech dystansów. Łyżwiarze w każdej grupie są ustawiani parami zgodnie z rankingiem na najdłuższym z trzech dotychczasowych dystansów w taki sposób, aby łyżwiarz z pierwszą lokatą na tym dystansie był w parze z łyżwiarzem, który osiągnął drugą lokatę na tym samym dystansie, itd.

c) Kolejność startowa w każdej grupie ma zostać ustalona na podstawie rankingu punktowego po wszystkich trzech dystansach w następujący sposób:

- łyżwiarz z najlepszym wynikiem startuje w ostatniej parze,
- jeśli łyżwiarz zajmujący drugie miejsce w rankingu nie jest w parze z zawodnikiem z pierwszego miejsca, startuje w drugiej parze od końca, itd.,
- wszystkie pary Grupy 2 startują przed Grupą 1.

d) Jeśli łyżwiarz uprawniony do startu na czwartym dystansie wycofa się po losowaniu, to może on być zastąpiony następnym zakwalifikowanym zawodnikiem, zgodnie z wymogami określonymi w podpunkcie a) powyżej.

Mistrzostwa Europy i regionalne zawody kwalifikacyjne

5. Do Mistrzostw Europy i innych regionalnych zawodów kwalifikacyjnych do Mistrzostw Świata w Wieloboju losowanie ma odbywać się zgodnie z punktami 1-4 powyżej.

Mistrzostwa Świata na Dystansach

6. a) Losowanie par w każdym biegu w Mistrzostwach Świata na Dystansach odbywa się na podstawie listy rankingowej wszystkich uczestników. Zawodnicy zakwalifikowani z Pucharu Świata mają pierwszeństwo w rankingu. Pozostali uczestnicy mają być kwalifikowani zgodnie z pozycją osiągniętą w rankingu czasów (patrz § 208, punkt 2c). Jeśli kilku łyżwiarzy zajmuje taką samą pozycję w rankingu punktowym, kolejność ich umieszczenia jest rozstrzygana na podstawie ich pozycji na liście rankingu czasów i na odwrot.

b) Po ustaleniu pełnej listy rankingowej łyżwiarze powinni być pogrupowani po 4 zawodników w każdej grupie. 4 zawodników z najlepszej grupy powinno być losowanych w celu utworzenia dwóch ostatnich startujących par itd. Jeśli będzie nieparzysta ilość zawodników wówczas w pierwszej parze wystartuje jeden zawodnik.

c) W drugim biegu na 500 metrów kobiet i mężczyzn zawodnicy mają być zestawieni w pary zgodnie z klasyfikacją wg czasów osiągniętych w pierwszym biegu tak, aby uczestnicy zamienili tory startowe w drugim biegu (patrz § 242, punkt 2). Jeśli kilku zawodników startujących z tego samej toru ma takie same czasy końcowe, ich kolejność w rankingu jest określana na podstawie rankingu wyjściowego.

Kolejność startowa par jest odwrotna do kolejności w rankingu zawodników w pierwszym biegu. Dlatego dwóch najlepszych zawodników ma startować w ostatniej parze, dwóch najsłabszych zawodników ma jechać w pierwszej parze, zgodnie z punktem powyżej.

Biegi drużynowe na dochodzenie

e) W biegach drużynowych na dochodzenie kolejność i skład biegów będą ustalane na podstawie klasyfikacji uczestniczących drużyn (Związków Członkowskich ISU) ustanowionej na zawodach kwalifikacyjnych (§ 208, pkt 2). Cztery drużyny najwyższej sklasyfikowanych Związków Członkowskich ISU będą losowane i wystartują w dwóch ostatnich biegach, pozostałe drużyny będą losowane do dwóch pierwszych biegów. Wynik drużynowych zawodów na dochodzenie zostaje określony w trakcie jednej tury biegów (bez fazy eliminacji), a zwycięzcą zawodów zostaje drużyna, która uzyska najlepszy czas.

§ 241

Losowanie na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich

1. Losowanie kolejności startowej na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich ma odbywać się osobno dla każdego biegu (patrz § 239), z wyjątkiem drugiego biegu na 500 metrów kobiet i mężczyzn. W drugim biegu na 500 metrów kobiet i mężczyzn zawodnicy mają być zestawieni w pary zgodnie z klasyfikacją wg czasów osiągniętych w pierwszym biegu tak, aby uczestnicy zamienili tory startowe w drugim biegu. Jeśli kilku zawodników startujących z tego samego toru ma takie same czasy końcowe, ich kolejność w rankingu jest określana przez losowanie. Kolejność startowa par ma być odwrotna do ich kolejności w rankingu, tzn. zawodnik, który osiągnął najlepszy czas wśród zawodników jadących na torze wewnętrznym, ma jechać w ostatniej parze z zawodnikiem, który osiągnął najlepszy czas wśród zawodników jadących na torze zewnętrznym.

2. a) W każdym losowaniu uczestnicy mają zostać podzieleni na grupy zgodnie z ich indywidualnym rankingiem łyżwiarzy na podstawie Specjalnej Olimpijskiej Kwalifikacji Klasyfikacyjnej (SOKK) zgodnie z przepisem 209, dla danego dystansu. Zawodnicy bez rezultatów z SOKK będą uwzględnieni w rankingu później na podstawie swoich najlepszych czasów kwalifikacyjny.

b) Zgłoszeni łyżwiarze zostają podzieleni na następujące cztery grupy na podstawie rankingu indywidualnego:

GRUPA I: ośmiu (8) najlepszych łyżwiarzy;

GRUPA II: łyżwiarze z pozycjami 9-16;

GRUPA III: łyżwiarze z pozycjami 17-24;

GRUPA IV: pozostali łyżwiarze.

W biegach na 5000 metrów kobiet i 10 000 metrów mężczyzn grupy będą liczyły po 4 zawodników: czterech najlepszych w GRUPIE I, czterech następnych w GRUPIE II itp.

c) W przypadku remisu w SOKK na liście rankingu, kolejność odnośnych zawodników jest rozstrzygana, jeśli to konieczne dla rozstawienia grup przez losowanie.

3. a) Zawodnicy umieszczeni w jednej grupie mają być łączeni w pary przez losowanie numerów startowych. Kolejność startowa ma być następująca: dwaj pierwsi wylosowani zawodnicy z Grupy IV startują jako pierwsza para na danym dystansie, itd. Jeśli zgłoszona została nieparzysta liczba zawodników, pierwszy zawodnik wylosowany w Grupie IV ma jechać sam w pierwszej parze. Po rozlosowaniu Grupy IV następuje losowanie Grupy III itd.

b) dwaj zawodnicy reprezentujący ten sam Związek Członkowski/NKOL (państwo) nie mogą wystartować w tej samej parze, chyba że większość zawodników w grupie reprezentuje ten sam Związek Członkowski, w tym przypadku powinno odbyć się losowanie otwarte.

Mogą być brane pod uwagę następujące scenariusze:

i) w momencie kiedy drugi łyżwiarz do pary jest losowany, ilość pozostałych łyżwiarzy z jednego państwa jest wyższa niż pozostająca ilość par (w jednej grupie). Losowanie powinno odbyć się następująco:

- o jeśli następny łyżwiarz nie jest z tego samego kraju, losowany łyżwiarz będzie przesunięty na następną wolną miejsce na liście startowej (np. tor wewnętrzny następnej pary)
- o procedura jest powtarzana do momentu kiedy łyżwiarz z tego kraju zostanie wylosowany, przestrzegając żeby nie wydarzyła się taka sama sytuacja w przypadku innych państw w późniejszej parze. . Jeśli się tak wydarzy, losowany łyżwiarz musi zostać przesunięty na następne dostępne miejsce na liście startowej.

(ii) Drugi losowany (lub przesunięty) łyżwiarz w parze jest z tego samego kraju co pierwszy łyżwiarz.. łyżwiarz zostanie przesunięty na następne dostępne miejsce na liście startowej przestrzegając zasady opisanej powyżej (i).

4. Drużynowe Biegi na Dochodzenie będą rozgrywane w formie rund przedbiegów tak, aby ostatni bieg był walką o złoty i srebrny medal Olimpijski.

- a) Przed rozpoczęciem kolejnej rundy biegów zarówno kobiet jak i mężczyzn (biegi na czas, ćwierćfinały, półfinały, finały i inne biegi o miejsca) biegi poprzedzającej rundy muszą być zakończone.
- b) Zawody rozpoczynają się rundą biegów ćwierćfinałowych. Zestawienie par drużyn w rundzie ćwierćfinałowej będzie określone na podstawie rankingu SOKK jak to zostało określone w par 209 zgłoszonych drużyn (drużyna <n> określa drużynę SOKK z miejsca rankingowego <n>);

QF 1: Drużyna 3 przeciw (po losowaniu) Drużynie 5 lub Drużynie 6

QF: Drużyna 2 przeciw (po losowaniu) Drużynie 7 lub Drużynie 8

QF: Drużyna 4 przeciw (po losowaniu) Drużynie 5 lub Drużynie 6

QF: Drużyna 1 przeciw (po losowaniu) Drużynie 7 lub Drużynie 8

c) Zwycięzcy wszystkich czterech biegów ćwierćfinałowych kwalifikują się do półfinałów. Półfinały zostaną rozegrane w następujący sposób:

1 półfinał: zwycięzca 1 biegu ćwierćfinałowego przeciwko zwycięzcy 2 ćwierćfinałowego;

2 półfinał: zwycięzca 3 ćwierćfinałowego przeciwko zwycięzcy 4 ćwierćfinałowego..

d) Po zakończeniu półfinałów cztery (4) drużyny, które nie zakwalifikowały się z ćwierćfinałów rozegrają biegi o miejsca od 5 do 8. Pierwsze rywalizują dwie najwolniejsze drużyny z ćwierćfinałów w finale D: walce o 7 i 8 pozycję, a następnie dwie szybsze drużyny z , które będą walczyć o finał C: 5 i 6 miejsce w klasyfikacji końcowej.

e) Zwycięzcy każdego z dwóch półfinałów przejdą do finału A, by rozegrać walkę o złoty i srebrny medal. Przegrani będą walczyć w finale B o brązowy medal (a przegrany w tym biegu zajmie 4 miejsce). Finał B zostanie rozegrany jako pierwszy.

f) Ćwierćfinał K I M i półfinał M będzie rozgrywany pierwszego dnia biegów drużynowych, półfinał K i wszystkie finały K I M będą rozgrywane w dni następne.

§ 242

Losowanie na Mistrzostwach Świata w Sprincie

1. W biegach pierwszego dnia na Mistrzostwach Świata w Sprincie łyżwiarze zostaną podzieleni grupy, każda z nich składająca się z 8 zawodników na podstawie ich najlepszych czasów kwalifikacyjnych z danego dystansu. Do losowania par stosuje się § 240, punkty 1 i 2, z wyjątkiem ilości grup.

2. a) Tworzenie par dla trzeciego i czwartego dystansu ma odbywać się na podstawie rankingu punktowego po odpowiednio dwóch i trzech dystansach. Jeśli kilku łyżwiarzy ma taką samą pozycję w rankingu punktowym, zawodnik, który osiągnął lepszy czas na ostatnim dystansie, zajmuje lepsze miejsce. Skład par będzie ustalany w taki sposób, aby drugiego dnia wszyscy uczestnicy zmienili swój tor startowy, czyli: zawodnicy, którzy pierwszego dnia jechali torem wewnętrznym w dniu drugim wystartują z toru zewnętrznego. Kolejność startowa par będzie odwrotna do kolejności w rankingu, czyli zawodnik sklasyfikowany jako pierwszy ma jechać w ostatniej parze z zawodnikiem zajmującym drugie miejsce itd., przy przestrzeganiu reguły zamiany torów.

b) max 24 łyżwiarzy będzie dopuszczonych do ostatniego dystansu. Kwalifikacje do ostatniego dystansu (drugi bieg na 1000 m) będą w oparte o dwie różne listy rankingowe: lista rankingowa z pierwszego biegu na 1000 m i rankingu łącznych punktów z trzech biegów. Zawodnicy znajdujący się z wśród najlepszej 16- tki na obydwu listach rankingowych automatycznie zakwalifikują się do ostatniego dystansu. Następnie zakwalifikuje się zawodnik z najwyższych pozycji rankingowych z dwóch list z preferencją rankingu punktowego po trzech dystansach jeśli zawodnik ma taką sama pozycję rankingową na innej różnych listach rankingowych. Jednakże, kiedy 12 zawodników zostanie wyznaczonych z tego samego toru startowego do pierwszego biegu na 1000 m, preferencje uzyskują zawodnicy z przeciwnego toru startowego do momentu aż zostanie wyznaczonych 24 zawodników.

c) Jeśli łyżwiarz uprawniony do startu w czwartym dystansie wycofa się po losowaniu wówczas może być on zastąpiony następnym zakwalifikowanym łyżwiarzem zgodnie z kryteriami podanymi w punkcie b) powyżej.

Losowanie na Międzynarodowych Zawodach w Sprincie

3. Punkt 2 tego paragrafu ma być stosowany w międzynarodowych zawodach sprinterskich na dystansie 2 razy 500 metrów i 2 razy 1000 metrów.

§ 243

Losowanie na Mistrzostwach Świata Juniorów

1. a) na wszystkich dystansach łącznie z wielobojem na Mistrzostwach Świata Juniorów łyżwiarze zgłoszeni do wieloboju będą startować w pierwszym bloku par, następnie łyżwiarze którzy zostali zgłoszeni tylko do dystansów indywidualnych (3000 m M jest tylko częścią wieloboju)

b) Do losowania par , łyżwiarze zgłoszeni tylko do indywidualnych dystansów zostaną pogrupowani na podstawie najlepszych czasów w każdej grupie po 8 łyżwiarzy. Do pierwszych dwóch dystansów w wieloboju zawodnicy zgłoszeni do wieloboju będą również pogrupowani po 8 zawodników w każdej grupie na podstawie najlepszych czasów kwalifikacyjnych. Z wyjątkiem ilości grup zostanie zastosowany par 240 pkt 1i 2 do grupowania i losowania par.

c) Do trzeciego i czwartego dystansu w wieloboju stosowany będzie par 240 pkt 3 i 4. Jednakże, 16 łyżwiarzy kwalifikuje się do ostatniego dystansu; dlatego zostanie zastosowany par 240 pkt. 4 a) z ilością 16 zamiast 12.

d) Zawody na dystansach indywidualnych 500 m K i M będą określały wyniki po dwóch dystansach. W oparciu o wyniki z pierwszego biegu (12 najszybszych łyżwiarzy z każdego toru startowego) max 24 łyżwiarzy będzie dopuszczonych do drugiego biegu. Pary będą zestawiane na podstawie par240 par 6c)

2. Biegi na dystansach 3000 metrów kobiet i mężczyzn oraz 5000 metrów mężczyzn powinny być rozgrywane w kwartetach. Informacje na ten temat muszą być podane w Annoucement Mistrzostw.

3. a) Przeprowadzenie ustawień w drużynowych zawodach na dochodzenie należy wykonać na podstawie wyników uzyskanych przez drugiego najlepszego zawodnika danego Związku Członkowskiego ISU na dystansie 1500 m dla kobiet i 3000 m dla mężczyzn. Dwie najwyżej rozstawione drużyny startują na końcu.

b) Po zakończeniu rozgrywania biegów drużynowych cztery najlepsze drużyny rozgrywają decydujące biegi o medale. Drużyny z trzecim i czwartym czasem rywalizują o medal brązowy. Drużyny z dwoma najlepszymi czasami rywalizują o medale złoty i srebrny.

§ 244

Losowanie na Zawodach Międzynarodowych

1. Na zawodach międzynarodowych komitet organizacyjny przydziela każdemu zawodnikowi numer, który będzie używany w losowaniu kolejności startu.

2. Komitet organizacyjny ma prawo do podziału zgłoszonych łyżwiarzy na dwie lub trzy grupy do pierwszego losowania. Jeśli któraś z tych grup będzie składać się z nieparzystej liczby zawodników, ostatni wylosowany zawodnik będzie startował z pierwszym wylosowanym zawodnikiem z następnej grupy. Jeśli zawodnik zostaje bez pary z powodu nieparzystej liczby zawodników, pojedzie pojedynczo w grupie najniżej klasyfikowanych zawodników.

Zawody z jedną nagrodą, losowanie i tworzenie par

3. Jeśli zawody odbywają się na dwóch dystansach z jedną nagrodą dla zwycięzcy, układ par ustala się w losowaniu dla obu dystansów.

4. Jeśli zawody odbywają się na trzech dystansach z jedną nagrodą, układ par ma być określony losowaniem tylko dla pierwszego dystansu. Na drugim dystansie łyżwiarze zostaną zestawieni w pary zgodnie z miejscem zajęтым w pierwszym biegu. W trzecim biegu łyżwiarze zostaną zestawieni w pary zgodnie z sumą uzyskanych punktów po dwóch (2) biegach. Kolejność startowa par na drugim i trzecim dystansie ma być odwrotna do pozycji w rankingu łyżwiarzy (patrz §240, punkty 3 i 4).

5. Jeśli zawody składają się z czterech biegów z jedną nagrodą, układ par ustala się w losowaniu dla pierwszych dwóch dystansów oddzielnie. Układ par na trzecim i czwartym dystansie będzie określony zgodnie z § 240, punkty 3 i 4, z wyjątkiem dla czwartego dystansu, na którym może startować więcej niż 12 zawodników.

§ 245

Wycofanie ze startu po losowaniu, zgłoszenie rezerwowych

1. Jeśli w zawodach, w których kilka biegów jest nagradzanych jedną nagrodą, zawodnik wycofuje się z biegu po losowaniu, wówczas zawodnik ten nie może być ponownie zgłoszony do tego lub innego biegu.

2. a) Jeśli po losowaniu zawodnik nie jest zdolny do startu z powodu choroby, zamiast niego może startować zawodnik rezerwowy. Jeśli dla zawodów zostały ustalone specjalne warunki, chory zawodnik może być zastąpiony tylko rezerwowym również spełniającym te warunki. Jeśli zawody składają się z kilku biegów

nagradzanych jedną nagrodą, zawodnik rezerwy może być zgłoszony tylko przed startem do pierwszego biegu.

b) W przypadku zastąpienia wycofanego zawodnika rezerwowym należy stosować się do poniższych ustaleń:

- i) Jeśli pary zostały ustalone drogą losowania (bez podziału na grupy), zawodnik rezerwy ma wystartować w tej samej parze i na tym samym torze, co zawodnik wycofany.
- ii) Jeśli pary zostały ustalone poprzez losowanie w grupach, to zawodnik rezerwy ma zostać rozlosowany w grupie, do której kwalifikował by się (na przykład na podstawie swojego najlepszego uznanego wyniku lub pozycji) gdyby został zgłoszony do danego biegu. Jeśli łyżwiarz rezerwy nie należy do tej samej grupy co łyżwiarz wycofany, wtedy niezbędna jest zmiana składu grup. łyżwiarz(e) przesunięty do innej grupy wystartuje na wolnym miejscu w tej grupie.
- iii) Jeśli pary zostały ustalone drogą rozstawiania lub przez kolejność w rankingu, pary mają być powtórnie ustalone na podstawie rozstawienia lub miejsca w rankingu zawodnika rezerwowego.

3. Jeśli pary były początkowo ustalane drogą losowania i, zgodnie z punktem 2, nie został zgłoszony żaden zawodnik rezerwy, to łyżwiarz, którego przeciwnik został wycofany, może jechać sam w parze. Jeśli inny zawodnik ma jechać sam z powodu nieparzystej liczby zgłoszonych zawodników, wówczas w celu dopełnienia pary ten zawodnik ma zastąpić łyżwiarza wycofanego. Jeśli dwóch łyżwiarzy ma jechać pojedynczo z powodu wycofań po losowaniu, zostaną zestawieni w jednej parze. Taka nowo sformowana para będzie startować w późniejszej parze. Przeniesiony łyżwiarz ma startować z toru zewnętrznego (patrz też §239, punkt 4). łyżwiarz, który został przeniesiony do innej pary, ma zostać o tym poinformowany co najmniej na 15 minut przed pierwotnie ustalonym startem w wylosowanej parze.

4. Jeśli pary zostały ustalone drogą rozstawiania lub na podstawie miejsc w rankingu i nie został zgłoszony żaden zawodnik rezerwy zgodnie z punktem 2, pary będą powtórnie ustalone drogą rozstawiania lub na podstawie rankingu pozostałych zawodników.

§ 246

Zestawienie par

Sędzia Główny ma tak skoordynować zestawienie par, aby każdy zawodnik, który brał udział w poprzednim biegu, miał co najmniej 30 minut odpoczynku.

D. POMIAR CZASU

§ 247

Automatyczny i ręczny pomiar czasu

1. Istnieją dwie metody pomiaru czasu: automatyczna (opisana w § 251) i ręczna (opisana w §251).

2. W każdym zawodach musi być użyty ręczny pomiar czasu (patrz §250). Jeśli stosowany jest automatyczny pomiar czasu, ręczny pomiar czasu jest stosowany jako rezerwy w przypadku kiedy częściowo lub całkowicie zawiedzie automatyczny pomiar czasu (patrz § 251, punkt 5.

3. Automatyczny pomiar czasu musi być stosowany (par 251) obowiązkowo na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich, Mistrzostwach ISU, zawodach Pucharu Świata, innych Zawodach ISU (patrz również par 251 pkt 2d)

§ 248

Poprzedni par 249

Stopery

1. System automatycznego pomiaru czasu musi posiadać certyfikat dokładności systemu, ważny maksimum 3 miesiące, który należy przedstawić Sędziemu przed zawodami.

2. W ręcznym pomiarze czasu muszą być użyte wyłącznie cyfrowe zegarki elektroniczne. Na żądanie Sędziego Głównego zostanie przedstawiony certyfikat od uprawnionego zegarmistrza lub specjalnego urzędu, że użyte zegarki działają dobrze.

3) Wszystkie użyte zegarki muszą mieć zdolność pomiaru i pokazywania czasu w setnych częściach sekundy

§ 249.

(Poprzednio par 248 pkt 4)

Oficjalne czasy

Czasy stają się oficjalnymi po podpisaniu przez Sędziego Głównego protokołu z pomiaru czasu. Oficjalne czasy nie mogą być zakwestionowane.

§ 250

(poprzednio § 248 i 250)

Ręczny Pomiar Czasu

1. Muszą zostać wyznaczeni Przewodniczący mierzących czas, trzech mierzących czas i zastępca mierzących czas. Przewodniczącemu mierzących czas powinien towarzyszyć asystent zapisujący czasy.

2. Mierzący czas są usytuowani na linii mety i włączają swoje zegarki w momencie w widocznego dymu lub błysku z wystrzału oddanego przez Startera. Tylko w przypadku mgły, śniegu ciemności np., mogą zająć miejsce na linii startu i tam włączyć zegarki w chwili strzału. Każdy z mierzących czas powinien używać tylko jeden zegarek.

3. Mierzący czas niezależnie jeden od drugiego powinien zmierzyć czas obydwu zawodników jadących w parze.

4. Na zakończenie każdego biegu Przewodniczący Mierzących Czas powinien odczytać wyniki z stoperów w stałym porządku (np. 1, 2, 3 stoper dla zwycięzcy, następnie dla zawodnika z drugim miejscem) oraz ma pilnować, czy czas jest dokładnie notowany. Jeśli jeden lub więcej mierzących czas nie zmierzyło czasu (z jakiegokolwiek powodu), powinien zostać zapisany czas zastępcy mierzących czas.

5. Zapisuje się czasy wszystkich Mierzących Czas z dokładnością do setnej części sekundy. W przypadku gdy do pomiaru czasu używane są zegarki pokazujące czas w tysięcznych częściach sekundy, przy odczytywaniu wyników z takich zegarków tysięczne części sekundy należy pominąć.

6. Pod nadzorem Przewodniczącego Mierzących Czas czas każdego łyżwiarza zostanie określony i zapisany w protokole w następujący sposób:

a) Jeśli dwa zegarki pokazują taki sam czas, a czas trzeciego różni się od pozostałych, należy uznać za właściwy wynik czas tych dwóch zegarków, które pokazują czas zgodny.

b) Jeśli wszystkie zegarki pokazują różny czas, należy uznać za wynik czas zapisany na pośrednim zegarku.

c) Jeśli dwóch Mierzących Czas z jakiegoś powodu nie zdołało zmierzyć czasu, za wynik należy uznać pośredni czas z dwóch pozostałych zegarków. Jeśli uzyskany pośredni czas nie jest wielokrotnością setnej sekundy, wtedy uzyskany wynik należy zaokrąglić w dół do setnych części sekundy.

d) Czas drugiego zawodnika w parze ma być ustalony przez Przewodniczącego Mierzących Czas po uzgodnieniu z celowniczym, jeśli zawodnik ukończył bieg w odległości mniejszej niż 5m od zwycięzcy (patrz par 220)

7. Jeśli oficjalne czasy zawodników są określane na podstawie ręcznego pomiaru czasu, należy dodać 0.20 do każdego czasu z pomiaru ręcznego zgodnie z pkt 6

8. Jeśli na zawodach używany jest ręczny pomiar czasu lub czas któregoś zawodników jest zmierzony ręcznie, w oficjalnym protokole powinno być dokładnie zaznaczone, że pomiar czasu został wykonany ręcznie patrz par 273 pkt 1d).

§ 251

Automatyczny pomiar czasu

1. Określenie 'automatyczny pomiar czasu' oznacza system mierzenia czasu, który jest uruchamiany automatycznie poprzez wystrzał z pistoletu startowego lub innego systemu startu i który rejestruje automatycznie moment przecięcia linii mety przez zawodnika.

2. a) W celu automatycznego pomiaru czasu mogą zostać zastosowane różne rozwiązania technologiczne/techniczne.

- o Elektroniczny system bazujący na optycznych sensorach, który rejestruje finisz zawodnika (z 2 kompletami fotoceli zainstalowanymi między torami, tak blisko lodu jak to możliwe ("system fotoceli"))
- o Transponder - system oparty na sygnałach z nadajnika noszonego przez łyżwiarzy w celu rejestracji finiszu łyżwiarza ("systemu transponderow").
- o System w którym używane jest fotograficzne potwierdzenie finiszu łyżwiarza w taki sposób, że zaraz po biegu zostanie ono wyprodukowane bez zniekształceń i zawierać będzie skalę czasową ("fotofinisz system")

Dla każdego z tych kategorii systemów definicja finiszu (Przepis 260, paragraf 1) może potrzebować dostosowania do prawidłowych cech systemu. Wskazówka dla tego może zostać wydana przez ISU.

- b) Jeżeli jest dostępnych kilka automatycznych systemów pomiaru czasu, Sędzia Główny musi zadeklarować przed początkiem zawodów, który system jest najważniejszy i który system służy jako zapasowe rozwiązanie, w nawiązaniu do podparagrafu c) poniżej. Jeżeli byłoby dostępnych kilka zapasowych systemów, ich preferencje powinny zostać określone przed początkiem Zawodów. Przewodniczący mierzących czas musi stale monitorować zarówno najważniejszy system i zapasowy systemy w celu wykrycia nieprawidłowości w działaniu najważniejszego systemu. Jeżeli najważniejszy system przypadkowo zawodzi, wynik łyżwiarza (y) będzie określony przez zapasowy system.
- c) Jeżeli używany jest system fotofiniszu, oficjalny protokół będzie utworzony wg czasów i porządku zarejestrowanego przez ten system. Czasy z systemu fotoceli albo systemu transponderów mogą zostać pokazane na "żywo" na tablicy wyników, ale jeżeli czasy systemu który jest w użyciu różnią się, końcową kolejność i czasy zawodników lub drużyn określona zostanie przez system fotofinisz. ISU może wprowadzić techniczny i proceduralny przewodnik w tej sprawie.
- d) Na Mistrzostwach ISU, Pucharach Świata, ZIO obowiązkowe jest użycie systemu fotofiniszu

3. Czas na wszystkich dystansach ma być mierzony i zapisywany w protokole z dokładnością do setnych części sekundy. Jeśli zegary używane do pomiaru czasu pokazują czas z dokładnością większą niż setne części sekundy, przy podawaniu oficjalnych wyników podaje się czas z dokładnością do jednej setnej sekundy wg par. 265, p.1

4. Przewodniczący mierzących czas i Zastępca Przewodniczącego mierzących czas

- a) w przypadku procedury automatycznego pomiaru czasu musi zostać mianowany Przewodniczący mierzących czas i jeden Zastępca Przewodniczącego mierzących czas dla każdego systemu automatycznego pomiaru czasu (np.: fotocela, fotofinisz i transpondery)
- b) W celu stwierdzenia jakiegokolwiek niezgodności Przewodniczący mierzących czas po każdym biegu powinien sprawdzać czas (y) każdego zawodnika zarejestrowane przez używany system. Zastępca Przewodniczącego mierzących czas natychmiast po zakończeniu kontroli zarejestrowanych czasów przez system po dystansie powinien poinformować Przewodniczącego mierzących czas o jakichkolwiek widocznych nieprawidłowościach systemu. Przewodniczący mierzących czas jest odpowiedzialny za przygotowanie protokołu pomiaru czasu który będzie podstawą oficjalnych rezultatów przekazanych Sędziemu Głównemu do akceptacji. Protokół pomiaru czasu powinien zawierać wszystkie przypadki gdzie rezultaty nie bazują na czasach uzyskanych z pomiaru czasu systemem wiodącym i muszą zawierać specyfikację systemu zastępczego w celu ustalenia rezultatu w tym przypadku.

5) Jeśli zawiedzie system wiodący a nie ma innego automatycznego systemu zastępczego wówczas zgodnie z par 250 par 6 i 7 czasy z ręcznego pomiaru będą czasami oficjalnymi. Przy określaniu oficjalnego czasu należy również wziąć pod uwagę inne dostępne na miejscu zapisy, takie jak zapis video finiszu, umożliwiające sprawdzenie bądź poprawę dokładności pomiaru ręcznego. Ma to szczególne zastosowanie w przypadkach opisanych w par 260 pkt 2 i 3

§ 252

Międzyczas i czasy poszczególnych okrążeń

W biegach na wiele okrążeń należy mierzyć i notować czas dla każdego okrążenia osobno. Czasy te (międzyczas) mają być zapisywane z dokładnością do setnych części sekundy, jak również czasy po każdym okrążeniu powinny być zapisane z tą samą dokładnością.

E. ZASADY ROZGRYWANIA BIEGÓW

§ 253

JAZDA W KIERUNKU PRZECIWNYM DO RUCHU WSKAZÓWEK ZEGARA

1. Biegi odbywają się w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, tzn. wewnętrzna strona toru jest po lewej stronie zawodnika.
2. Wszystkie biegi międzynarodowe mają odbywać się na standardowym torze, w parach i na czas, z wyjątkami wymienionymi w § 200 punkty 2 i 3, § 253 pkt 4 oraz w § 261 (zawody drużynowe).

Zmiana torów biegu

3. a) Zawodnik jadący po torze wewnętrznym ma zmienić tor na zewnętrzny za każdym razem, kiedy znajdzie się w strefie krzyżówki. To samo dotyczy zawodnika jadącego po torze zewnętrznym z wyjątkiem wymienionym w punkcie 3b) poniżej. Przekroczenie tej zasady jest niedozwolone i będzie karane dyskwalifikacją (patrz § 275).
b) Na pierwszej prostej biegu na 1000 i 1500 metrów, jeśli odbywa się on na standardowym torze 400 metrowym nie ma zmiany torów. Podobne wyjątki mogą zostać wprowadzone dla torów o innej długości dla tych lub innych dystansów.

Zawody i biegi rozgrywane według specjalnych przepisów

- 4 a) W biegach sprinterskich na dystansie 100 m lub krótszych, w każdym przedbiegu może brać udział trzech łyżwiarzy startujących na osobnych torach biegu. Tego typu zawody mogą być organizowane systemem rund eliminacyjnych, z których łyżwiarze będą awansowali na podstawie zajętego w danym biegu miejsca i/lub na podstawie osiągniętego czasu.
- b) Zawody mogą być zorganizowane w formie startu zbiorowego łyżwiarzy, dla którego przygotowany zostanie jeden tor biegu. § 259 'Narzucanie tempa' nie obowiązuje w startach grupowych. Aby zapobiec przeszkadzaniu i zajeżdżaniu sobie drogi przez łyżwiarzy należy ogłosić specjalne zasady rozgrywania tego biegu. Wyniki biegu mogą być ustalane na podstawie określonego systemem dodawania punktów na określonych etapach biegu oraz na mecie. Zasady rozgrywania biegu mogą wymagać by jeden lub więcej łyżwiarzy, którzy na określonych etapach biegu zajęli ostatnie pozycje zostali usunięci z biegu. Starty zbiorowe lub biegi drużynowe w zawodach międzynarodowych na torze standardowym mogą być organizowane zgodnie z Przepisami Specjalnymi zgodnie z par 200 pkt 2-4.

§ 254

Wezwanie na start

1. Przed każdym startem należy wyraźnie wywołać nazwiska startujących zawodników zarówno na starcie jak i w szatni.
2. Niestawienie się na starcie jest równoznaczne z wycofaniem się z biegu.

§ 255

Procedura startu

1. Zawodnicy startujący z toru wewnętrznego i zewnętrznego dla identyfikacji będą posiadać na prawym ramieniu opaski odpowiednio białą (tor wewnętrzny) i czerwoną (tor zewnętrzny). W biegach na dystansie 100 m lub krótszych, zorganizowanych jako przedbiegi z trzema zawodnikami, zawodnik startujący na środkowym torze będzie nosił opaskę żółtą. Zawodnik sam jest odpowiedzialny za założenie odpowiedniej opaski oraz ustawienie się na odpowiednim torze biegu. Nieprzestrzeżenie tej reguły będzie prowadziło do dyskwalifikacji.

2. a) Kiedy pada komenda startera 'na start', zawodnicy mają ustawić się między linią przedstartową i linią startu. Odległość między tymi dwoma liniami ma wynosić dwa (2) metry. Łyżwiarze mają przyjąć nieruchomą pozycję dopóki starter nie poda komendy 'gotów', następnie przyjmują pozycję startową i utrzymują ją dokładnie aż do chwili oddania strzału. Łyżwiarze nie mogą dotykać linii startowej jak również być w kontakcie z lodem jakkolwiek częścią swojego ciała lub sprzętu poza linią. Łyżwiarz musi trzymać swoje łyżwy całkowicie przed linią startową.

b) Pomiędzy momentem zajęcia pozycji startowych przez obydwu łyżwiarzy a strzałem musi być wyraźna przerwa. Przerwa powinna trwać 1-1.5 sekundy.

Falstart

3. w następujących sytuacjach starter może ogłosić falstart.

- a) Jeśli jeden lub obaj zawodnicy ociągają się z zajęciem pozycji startowych, winnym zostaje zaliczony falstart ;
- b) Jeśli jeden z łyżwiarzy wyłamuje się ze swojej pozycji, powodując, że drugi robi to samo, ukarany ma zostać tylko winny (pierwszy łyżwiarz);
- c) Jeśli łyżwiarz opuszcza pozycję startową po komendzie 'gotów' ale przed strzałem (patrz również §217, pkt 3).

4. W przypadku falstartu łyżwiarze zostają odwołani drugim strzałem lub gwizdkiem startera. Na rozkaz Startera łyżwiarze otrzymają znak zatrzymania, ustawiony na 50-60 metrów od linii startu. Znak zatrzymania może być pokazany za pomocą czerwonej flagi przez Asystenta Startera znajdującego się przed łyżwiarzami, lub też czerwonego światła dobrze widocznego przez łyżwiarzy. Jednakże w zawodach rozgrywanych na dystansie 100 m (lub krótszych), w których startuje do 3 zawodników w jednym biegu, w przypadku falstartu Starter nie musi przywoływać zawodników w przypadku drugiego falstartu. W takim przypadku dyskwalifikacja zostanie ogłoszona danemu zawodnikowi/om po zakończeniu danego biegu.

5. Starter ostrzega łyżwiarza po pierwszym falstartcie. Jeśli winni są obaj łyżwiarze, starter ostrzega obydwu. W przypadku gdy starter przywołuje zawodników danej pary / biegu do nowego startu po falstartcie, wtedy łyżwiarz, który popełni drugi falstart w tej parze/biegu zostanie zdyskwalifikowany w tym wyścigu.

6. Jeżeli do wskazania, który z łyżwiarzy popełnił falstart używane są sygnały świetlne, wtedy białe światło ma oznaczać pierwszy falstart a światło czerwone –dyskwalifikację. Urządzenia do świetlnego oznaczania falstartów na poszczególnych torach biegu mają mieć kolor odpowiadający kolorom opasek oznaczającym poszczególne tory.

§ 256

Przekraczanie linii

1. Podczas wchodzenia w wiraż i wychodzeniu z niego, zabronione jest przecinanie wewnętrznej linii łuku oznaczonej ruchomymi klockami lub śniegiem. Takie wykroczenie może spowodować dyskwalifikację łyżwiarza.

Przekraczanie wewnętrznego toru

2. Jeśli zawodnik z powodu dużej upadku lub innej przyczyny szybkości nie może utrzymać się na wirażu wewnętrznym lub pierwszej części prostej finiszowej i przeszkodzi łyżwiarzowi z toru zewnętrznego będzie to powodem do dyskwalifikacji. Jeśli zawodnik nie wróci natychmiast na swój wewnętrzny tor na łuku prowadzącym do prostej finiszowej a nie przeszkodzi nie przeszkodzi zawodnikowi z toru zewnętrznego, i tak będzie to powodem dyskwalifikacji.
3. Zawodnik ,który z jakiegoś powodu przekroczył linie pomiędzy torem wewnętrznym i zewnętrznym na prostej finiszowej i przeszkodzi zawodnikowi jadącemu na innym torze zostanie zdyskwalifikowany.

§ 257

Odpowiedzialność w przypadku kolizji

1. Podczas wychodzenia z wirażu, który jest początkiem prostej krzyżówkowej, (w miejscu, gdzie kończy się linia śniegu lub z ruchomych klocków), łyżwiarz zmieniający tor z wewnętrznego na zewnętrzny nie może w żaden sposób przeszkadzać łyżwiarzowi zmieniającemu tor z zewnętrznego na wewnętrzny. To dotyczy również sytuacji, kiedy drugi łyżwiarz jest członkiem drugiej pary w kwartecie lub członkiem drużyny przeciwnej zawodach na dochodzenie. Za zderzenia odpowiedzialny jest zawodnik opuszczający tor wewnętrzny, chyba, że zawodnik opuszczający tor zewnętrzny celowo mu przeszkadzał.

Odpowiedzialność podczas wyprzedzania

2. Wyprzedzanie na tym samym torze: jeśli zawodnik ma wyprzedzić innego łyżwiarza jadącego tym samym torem (np. w przypadku, gdy odległość między zawodnikami wzrosła do jednego okrążenia, lub w przypadku startów kwartetowych, gdy zawodnik dogonił łyżwiarza z pary przeciwnej, startującego z tego samego toru), obaj łyżwiarze są odpowiedzialni za płynny i bezwypadkowy przebieg wyprzedzania.

a) Kiedy ma dojść do wyprzedzania, zawodnik wyprzedzany ma utrzymać swój tor jazdy (aktualną pozycję). Jeśli zawodnik przemieścił się na zewnętrzną część toru, aby ułatwić wyprzedzanie, ma tam pozostać aż do czasu wyprzedzenia przez drugiego zawodnika jadącego wewnętrzną stroną toru.

b) Zawodnik wyprzedzający ma lepszy ogłąd sytuacji i jest odpowiedzialny za uniknięcie zderzenia tak długo, jak długo zawodnik wyprzedzany utrzymuje właściwą pozycję na torze.

Dyskwalifikacje

3. Jeśli Sędzia Główny stwierdzi przekroczenie tego przepisu (patrz § 1 i 2 powyżej) , zawodnik który ją naruszył zostanie zdyskwalifikowany.

§ 258

Odległość między łyżwiarzami po wyprzedzeniu

1. Na torze podwójnym, kiedy zawodnik prowadzący wyprzedził i minął swojego przeciwnika, drugi zawodnik musi pozostać w odległości co najmniej dziesięć metrów za prowadzącym. Dozwolone jest wyprzedzenie przez niego zawodnika prowadzącego, jeśli jest to możliwe bez przeszkadzania mu, ale zawodnik nie może narzucać tempa zawodnikowi prowadzącemu.

2. Jeśli zawodnik wyprzedzający lub wyprzedzany zachowa się w sposób nieodpowiedni zostanie zdyskwalifikowany.

§ 259

Narzucanie tempa

Poprzedzanie lub towarzyszenie zawodnikowi (narzucanie tempa) jest niedozwolone a zawodnik, który dokonuje to wykroczenie będzie zdyskwalifikowany (patrz § 258). Ta zasada nie dotyczy zawodników należących do tej samej drużyny w zawodach na dochodzenie (patrz § 261) do momentu, aż zostanie wyprzedzony (zdublowany) przez kolegę z drużyny.

§ 260

Linia mety

1. Ukończenie biegu przez zawodnika następuje w momencie kiedy przedni czubek płozy pierwszej przejeżdżającej łyżwy dotknął lub osiągnął linię mety po przejechaniu określonej liczby okrążeń. Jednakże może mieć zastosowanie § 251 pkt.2 a.

2. Jeśli zawodnik upada tuż przed linią mety, a pierwsza łyżwa przyjeżdża poza torem czas powinien liczyć się do momentu kiedy przedni czubek płozy tej łyżwy osiągnie przedłużenie linii mety

3. Jeśli zastosowano automatyczny pomiar czasu i został on na mecie zatrzymany w inny sposób niż przednim czubkiem pierwszej łyżwy należy użyć czasu ręcznego i dodać do niego zgodnie z par. 250 pkt.7 0.20 s. porównać go do czasu zmierzonego automatycznie i jako ostateczny wybrać gorszy..

4. Jeśli w wyniku upadku łyżwiarz wypadł z obu torów, jego czas ma być zapisany na podstawie pomiaru ręcznego. Jeśli na zawodach używany jest automatyczny system pomiaru czasu do wyniku ręcznego pomiaru czasu należy dodać 0.20 sekundy.

§ 261

Zasady rozgrywania drużynowych zawodów na dochodzenie

1. a) Drużynowe zawody na dochodzenie mogą być rozgrywane z 3 lub 4 zawodnikami w każdej drużynie. W obu przypadkach czasem końcowym (patrz § 260) jest czas trzeciego zawodnika w drużynie. Jeśli mniej niż trzech zawodników kończy bieg, drużyna jest dyskwalifikowana i uznaje się, że nie ukończyła biegu.

b) W zawodach na dochodzenie dwie drużyny startują jednocześnie z dwóch stron toru, pośrodku prostej. Jeśli biegi są rozstawiane na podstawie rankingu drużyn, wówczas drużyna z lepszą pozycją rankingową startuje z prostej finiszowej. W innych przypadkach pozycje startowe będą losowane.

- c) Tor biegu musi być przygotowany jako tor pojedynczy np. przez oznaczenie na standardowym torze łyżwiarskim oznaczeń między torem wewnętrznym a torem rozgrzewkowym.
- d) W przypadku wyprzedzenia zawodnika(ów) z jednej drużyny przez zawodników z drugiej, należy stosować się do § 258, pkt 2.
- e) Jeżeli format drużynowych zawodów na dochodzenie polega na systemie rund eliminacyjnych, to jeśli w danym biegu jedna z drużyn wyprzedzi drugą przed ukończeniem dystansu, to drużyna wyprzedzająca od razu w tym momencie zostaje uznana za zwycięzcę danego przedbiegu. W tym przypadku wyprzedzenie definiuje się jako wyminięcie przez trzeciego zawodnika z drużyny wyprzedzającej trzeciego zawodnika z drużyny wyprzedzanej.

Biegi Drużynowe

2 Biegi drużynowe mogą być rozgrywane jako sztafety z 3 lub 4 zawodnikami w każdej drużynie. Odcinki przejeżdżane w każdej ze zmian sztafety mogą być różne, ale zalecane jest przejeżdżanie w jednej zmianie 400 lub 800 m (1 lub 2 okrążenia standardowego toru łyżwiarskiego). Wyścigi sztafet mogą być rozgrywane w różnych formatach. Dwa zalecane formaty (A i B) są opisane w podpunktach b) i c) poniżej.

a) Format zawodów A dla wyścigów sztafet:

Dwie drużyny rywalizują w parach, startując i prowadząc wyścig na osobnych torach, i zmieniają tory w czasie biegu zgodnie z §253, pkt 3. Każda zmiana ma przejeżdżać jedno lub dwa okrążenia toru. Bieg zaczyna się i zakończy na linii mety 1000 m. Strefa krzyżówki (zmiany toru) będzie miała długość 40 m, rozciągając się na 20 m przed i 20 m za linią mety 1000 m. Początek i koniec 40 metrowej strefy krzyżówki ma być oznaczony pomarańczowymi stożkami. Zmiana w sztafecie ma polegać na wyminięciu zawodnika rozpoczynającego zmianę przez zawodnika oddającego zmianę. Drużyna dokonująca zmiany poza strefą zmian zostanie zdyskwalifikowana.

c) Format zawodów B dla wyścigów sztafet:

W jednym przedbiegu może wziąć udział do czterech (4) drużyn. Na pierwszym odcinku pierwszej zmiany, aż do wyjścia z pierwszego wirażu, używane są obydwie standardowe tory biegu (wewnętrzny i zewnętrzny), na każdym z nich startuje do dwóch zawodników (po jednym z drużyny). Po wyjściu z pierwszego wirażu używa się tylko wewnętrznego toru. Wyścig ma się zacząć na starcie 1500 m i zakończyć na mecie 1500 m. W tym przypadku długość pierwszej zmiany wyniesie 700 lub 300 m. Kolejne zmiany mają być wykonywane co jedno lub co dwa pełne okrążenia. Strefa zmian będzie miała długość 75 m oraz będzie się kończyła na mecie. Początek strefy zmian należy oznaczyć pomarańczowym stożkiem. Przekazanie zmiany w drużynie będzie polegać na dotknięciu zawodnika przejmującego przez zawodnika oddającego zmianę. Drużyna dokonująca zmiany poza strefą zmian zostanie zdyskwalifikowana. Przy wyprzedzaniu obowiązuje § 257, pkt 2.

Dyskwalifikacje i ponowne starty w zawodach drużyn

3. Jeśli zawodnik w drużynowym biegu na dochodzenie lub wyścigu sztafet jest zdyskwalifikowany na podstawie § 233, 255, 256, 257, lub 258 to dyskwalifikacja dotyczy całej drużyny. Dyskwalifikacja całej drużyny nastąpi również w przypadku, gdy jeden z jej zawodników zostanie zdyskwalifikowany zgodnie z Przepisami Ogólnymi ISU (np. z powodu naruszenia przepisów dotyczących klasyfikowania lub kodeksu antydopingowego ISU).

4. Zasady powtórnego startu podane w § 262 dotyczą też zawodów na dochodzenie oraz sztafety. Jeśli któremuś z zawodników przeszkodzono w sposób opisany w § 262 pkt 1-3, cała drużyna otrzymuje pozwolenie na powtórny start.

§ 262

Pozwolenie na powtórny start

1. Zawodnik, któremu przeszkodzono w biegu bez winy z jego strony, może otrzymać od Sędziego Głównego pozwolenie na powtórny start. Jeśli zawodnik ukończył rozpoczęty bieg oficjalnym czasem będzie czas lepszy z dwóch biegów.

2. Zawodnik, który nie mógł ukończyć biegu z powodu przeszkody na torze, otrzyma pozwolenie na powtórny start. Nie uznaje się za przeszkodę brudnego lodu albo złamanej łyżwy. Także tłumaczenie łyżwiarza, że przeszkodzono mu, ale nie doprowadziło to do bezpośredniego zatrzymania, nie jest przyjmowany jako powód do zezwolenia na powtórny start.

3. Jeśli przeszkodą jest zawodnik, który upadł lub wina leży po stronie partnera, który przekroczył przepisy np. niewłaściwie zmieniając tor na krzyżówce lub zjeżdżając ze swego toru, Sędzia Główny musi przyznać

pokrzywdzonemu zawodnikowi prawo do powtórnego startu. Jeśli zawodnikowi przyznano prawo do powtórnego startu, musi być on o tym zawiadomiony przez Sędziego Głównego.

Wymagany czas odpoczynku

4. Zawodnik ma prawo do najmniej trzydziestominutowego odpoczynku pomiędzy właściwym startem a startem powtórnym zatwierdzonym przez Sędziego Głównego, chyba, że zawodnik wyrazi zgodę do startu w przeciągu mniejszym niż 30 minut.

Tory biegu przy powtórnym starcie

5. W powtórnym biegu zawodnik zwykle ma jechać na tym samym torze, z którego startował w biegu właściwym, również podczas drugiego biegu na dystansie 500 lub 1000 metrów w zawodach sprinterskich, w których liczy się suma wszystkich punktów lub suma czasów z dwóch biegów. Jeśli więcej niż jeden łyżwiarz startuje powtórnie, pary powinny być ustawione w taki sposób, by uniknąć pojedynczych biegów zawodników. Jeśli dwu łyżwiarzy tworzących nową parę startowało na różnych torach w biegu właściwym, w biegu powtórnym mają startować z tych samych torów co w biegu właściwym. Jeśli jednak obydwaj startowali z tego samego toru w biegu właściwym, łyżwiarz z pary o mniejszym numerze będzie startował z toru zewnętrznego w biegu powtórnym (patrz § 239, punkt 4 i §245).

§ 263

Doping

(patrz Przepisy Ogólne § 139)

F. WYNIKI ZAWODÓW

§ 264

Ogłoszenie wyników

Wyniki zawodów są ogłaszane bezpośrednio po zawodach.

§ 265

Wyniki konkurencji na pojedynczych dystansach

1. a) Jeżeli w zawodach przyznawane są nagrodami za pojedyncze dystanse zwycięzcą biegu jest zawodnik, który osiągnął najlepszy czas. Jeśli kilku zawodników osiągnęło taki (najlepszy) czas, jak to zostało określone w par 250 pkt. 7 (procedura ręcznego pomiaru czasu) lub par 251 (procedura automatycznego pomiaru czasu) każdy z nich jest uznawany za zwycięzcę ale zgodnie z par 220 pkt. 3 należy przestrzegać jeśli pomiar czasu został wykonany ręcznie. Jeżeli jest używany fotofinisz system (zgodnie z par 251 pkt. 2) ze skalą pokazującą czasy w tysięcznych sekundy, to zarejestrowane czasy z systemu fotofiniszu w tysięcznych częściach sekundy będą określały kolejność łyżwiarzy (lub drużyn) w końcowych rezultatach. W tym przypadku protokół powinien pokazywać w osobnym polu zarejestrowane czasy odnośnych zawodników (drużyn) w tysięcznych częściach sekundy.

b) W konkurencji na 500 metrów z dwoma biegami klasyfikacja końcowa jest ustalana na podstawie czasów łącznych a łyżwiarze którzy osiągnęli taki sam łączny czas zajmują takie samo miejsce. Jeżeli używany jest system fotofinisz (zgodnie z pkt a) powyżej) łączny czas zapisany przez system fotofinisz w tysięcznych sekundy zostanie użyty w celu określenia kolejności łyżwiarzy w końcowych rezultatach. W tym przypadku protokół powinien pokazywać w osobnym polu zarejestrowane czasy odnośnych zawodników (drużyn) w tysięcznych sekundy.

Wyniki zawodów na kilku dystansach

2. W zawodach z dwoma lub większą liczbą dystansów z przyznaniem jednej nagrody zwycięzcą jest łyżwiarz, który ukończył wszystkie dystanse i zdobył najmniejszą liczbę punktów zgodnie z punktami 3 i 4 poniżej. Jeśli kilku łyżwiarzy ma taką samą liczbę punktów, zawodnicy ci uzyskują taką same miejsca.

Obliczanie punktów

3. Punkty liczy się w następujący sposób: dla biegu na 500 metrów liczba sekund jest liczbą punktów, na 1000 metrów połowa liczby sekund, na 1500 metrów jedna trzecia, na 3000 metrów jedna szóstą, na 5000 metrów jedna dziesiątą i na 10000 metrów jedna dwudziestą. Liczba punktów ma być obliczona z dokładnością do trzech cyfr, pomijając czwartą cyfrę.

Klasyfikacja końcowa w zawodach rozgrywanych na kilku dystansach

4. Klasyfikacja końcowa na zawodach sporządzana jest na podstawie łącznej liczby punktów zdobytych we wszystkich biegach. Jeśli kilku łyżwiarzy ma taką samą liczbę punktów zdobytych na wszystkich dystansach, zwycięzcą jest zawodnik z najlepszym wynikiem ostatniego dystansu. Jeśli liczba zawodników biorących udział w ostatnim dystansie jest ograniczona, klasyfikacja pozostałych powinna odbywać się na podstawie punktów zdobytych w poprzednich biegach.

5. Jeśli zawodnik nie ukończył ostatniego dystansu z powodu dyskwalifikacji lub innej przyczyny, wyniki w klasyfikacji końcowej mają być liczone tak, jakby nie startował na ostatnim dystansie.

Wyniki Biegów Drużynowych

6. Wyniki Biegów Drużynowych na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich (patrz § 241 pkt. 4: Mistrzostwa Świata na Dystansach patrz. § 240 pkt 6 d) i Mistrzostwa Świata Juniorów patrz § 243 pkt. 4 b)

§ 266

Udział we wszystkich dystansach

1. Aby zakwalifikować się do biegu na ostatnim dystansie Mistrzostw lub innych zawodów, gdzie do rywalizacji dopuszczona jest tylko ograniczona liczba zawodników, łyżwiarz musi ukończyć wszystkie poprzednie biegi tych zawodów (patrz również § 275, punkt 3).

2. W Mistrzostwach ISU, gdzie wyniki Mistrzostw ustalane są na podstawie sumy punktów lub sumy czasów ze wszystkich przejechanych dystansów lub biegów łyżwiarz, który nie ukończył wszystkich poprzednich dystansów lub biegów z uznanym wynikiem nie zostanie dopuszczony do startu na ostatnim dystansie (biegu) Mistrzostw. Dotyczy to również 500 m rozgrywanych na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich.

§ 267

Tytuły

(patrz Przepisy Ogólne, § 133)

§ 268

Zwycięzcy

1. a) Zwycięzcą w Mistrzostwach Świata w Wieloboju, Mistrzostwach Świata Juniorów albo Mistrzostwach Europy jest zawodnik, który przejechał wszystkie dystanse uzyskując najniższą liczbę punktów. W przypadku remisu na punkty patrz § 265 punkt 2.

b) Zwycięzcą Mistrzostw Świata na Dystansach i na indywidualnych dystansach w Mistrzostwach Świata Juniorów jest zawodnik, który w biegu na 500 m przejechał oba dystanse osiągając liczony łącznie najlepszy czas. W przypadku remisu na punkty patrz § 265 punkt 1 b). Dla innych dystansów zwycięzcą jest zawodnik, który przejechał pojedynczy dystans z najlepszym czasem.

c) Zwycięzcą zawodów na dochodzenie w Mistrzostwach Świata na dystansach jest zespół, który osiągnął najlepszy czas.

d) Na Mistrzostwach Świata Juniorów zwycięzcą jest ta drużyna, która wygra decydujący bieg między dwoma najszybszymi drużynami w pierwszej rundzie zawodów.

2. Jeśli kilku zawodników osiągnęło taki sam czas na danym dystansie, wszyscy mają być uznani za zwycięzców na tym dystansie.

3. Zwycięzca na Mistrzostwach ISU ma zostać nagrodzony złotym medalem Mistrzostw ISU, zdobywcy miejsc drugiego i trzeciego mają być nagrodzeni odpowiednio medalem srebrnym i brązowym.

4. Wszyscy zwycięzcy dystansu, nawet jeśli jest ich więcej niż trzech, mają zostać nagrodzeni złotymi medalami. Jeśli jest dwóch zwycięzców, nie zostaje wręczony srebrny medal. Jeśli jest trzech, nie wręcza się srebrnego ani brązowego. Jeśli jest dwóch zwycięzców, wszyscy, którzy zajęli następne miejsce, mają być nagrodzeni brązowymi medalami. Jeśli zwycięzca jest jeden, a dwaj lub więcej zawodnicy zajęli drugie miejsce, należy wręczyć tym ostatnim dwa srebrne medale i nie wręczać brązowych. Jeśli jest jeden zwycięzca i jeden zawodnik na drugim miejscu, wszyscy zawodnicy na trzecim miejscu mają otrzymać brązowe medale.

5. Zwycięzca Mistrzostw ISU otrzymuje nagrodę pieniężną oraz złoty medal ISU, zdobywca drugiego miejsca - srebrny, zaś trzecie miejsce nagradzane jest brązowym medalem.

§ 269

Medale

(patrz Przepisy Ogólne, § 134)

§ 270

Nagrody

(patrz Przepisy Ogólne, § 120)

§ 271

Wręczenie medali

(patrz Przepisy Ogólne, § 134)

§ 272

Wyniki mistrzostw

(patrz Przepisy Ogólne, § 135)

§ 273

Oficjalny protokół

1. Oficjalny protokół musi zawierać:

a) liście startową na każdym dystansie

b) Wyniki wszystkich losowań oraz zestawiania par;

c) Czasy zarejestrowane za pomocą automatycznego pomiaru czasu, zapisywane w setnych sekund;

c) Czasy mierzone ręcznie :

- czasy poszczególnych okrążeń w setnych częściach sekundy (patrz § 252);- czasy końcowe w setnych częściach sekundy (patrz § 250 pkt 5 i 6).

d) Poniższe adnotacje będą używane w celu specyfikacji sytuacji wyjątkowych:

DNF: nie zakończył (wystartował w biegu, ale go nie ukończył, bez przekroczenia jakiegokolwiek przepisu: np. biegu przerwał mu inny zawodnik;

DQ: Dyskwalifikacja (z powodu przekroczenia przepisu.);

DNS: Nie wystartował (był na liście startowej i podczas losowania do biegu, ale nie pojawił się na starcie);

WDR; Wycofany (był brany pod uwagę w losowaniu, ale wycofany ze startu, w konsekwencji czego pary zostały przearanżowane);

RS: Ponowny Start (uzyskał pozwolenie do ponownego startu);

MT: Ręczny pomiar czasu zgodnie z § 250 pkt.7 i 8.

2. Oficjalny protokół Mistrzostw ISU musi być opublikowany w sposób zgodny z wymaganiami podanymi w Memorandum ISU jak również musi być wysłany do Dyrektora Generalnego ISU przez odpowiednie Związki Członkowskie ISU.

3. Dla zawodów międzynarodowych protokół musi być wypełniony przez organizatorów najpóźniej 6 miesięcy po zakończeniu zawodów. Jednak w przypadku rekordów świata patrz §221, punkt 3. Na żądanie protokół musi być przedstawiony Radzie ISU i Komitetowi Technicznemu Łyżwiarstwa Szybkiego ISU.

G. PROTESTY I DYSKWALIFIKACJE

§ 274

Protesty

(patrz Przepisy Ogólne, § 123)

§ 275

Dyskwalifikacje

1. Faul popełniony przez łyżwiarza, jeśli jest potwierdzony decyzją Sędziego Głównego, jest powodem dyskwalifikacji tego łyżwiarza na danym dystansie.

2. Jeśli według Sędziego Głównego faul był popełniony z premedytacją, zawodnik jest wykluczony z dalszego udziału w zawodach. W przypadku zawodów na kilku dystansach nagradzanych jedną nagrodą zawodnik może też zostać zdyskwalifikowany na ukończonych już dystansach

3. Łyżwiarz zdyskwalifikowany w jednym z biegów traci prawo do startu w końcowym biegu Mistrzostw lub innych zawodów, w których dopuszczona jest ograniczona liczba zawodników na ostatnim dystansie (patrz § 240).

§ 276

Odwolania

(patrz Przepisy Ogólne, § 124)

§ 277

Wykluczenie zawodników itp.

(patrz Przepisy Ogólne, § 125)

H. STARTY W KWARTETACH

§ 278

Format zawodów

1. Starty w kwartetach oznaczają rodzaj zawodów, w których (do) czterech łyżwiarzy rywalizuje na torze łyżwiarskim w tym samym czasie w dwóch parach, przy czym start pary drugiej następuje po przejechaniu przez parę pierwszą połowy okrążenia.

Starty w kwartetach mogą być przeprowadzane na dwa sposoby:

a) Metoda A): Obydwie pary kwartetu startują z tego samego miejsca, z różnicą startu o pół okrążenia. Miejsce startu znajduje się w miejscu normalnego startu dla danego dystansu. Druga para kwartetu powinna wystartować w momencie, w którym odległość pomiędzy parami wyniesie pół okrążenia po osiągnięciu przez łyżwiarzy normalnej szybkości. W przypadku falstartu drugiej pary kwartetu, odległość pomiędzy parami po starcie drugiej pary powinna wynosić półtora okrążenia.

b) Metoda B): Obydwie pary kwartetu startują w tym samym momencie (po tym samym strzale), w połowie prostej (zwykłej) finiszowej i prostej krzyżówkowej (na standardowym torze 400 m do jazdy szybkiej. W miejscu mety i startu do dystansu 1000 m). Starter znajduje się na środku wewnętrznego obszaru toru do jazdy szybkiej, w asyście dwóch starterów przywołujących, z których każdy obserwuje jedną parę. W przypadku falstartu, obydwie pary są na nowo przywoływane na start. Zmiana torów biegu ma się odbywać tylko na prostej krzyżówkowej. Zawodnicy kończący bieg na prostej krzyżówkowej pozostają na tych samych torach, na których pokonywali ostatni łuk. Metoda B ma zastosowanie tylko do tych dystansów, w których zawodnicy będą kończyli bieg w połowie prostej.

2. a) Starty w kwartetach mogą być rozgrywane na Zawodach Międzynarodowych i Zawodach Pucharu Świata oraz na Mistrzostwach ISU. Zalecane dystanse dla startu w kwartetach to 1500 i więcej metrów. W Mistrzostwach ISU starty w kwartetach można stosować tylko dla dystansów 3000 metrów i dłuższych (patrz § 201, punkt 10).

b) Informacja o zastosowaniu startów w kwartetach musi zostać podana najpóźniej przy losowaniu dla danego dystansu. W protokole oficjalnym oraz na liście wyników powinno być wyraźnie zaznaczone, które wyniki zostały osiągnięte podczas startu w kwartetach. Protokół musi zawierać wszystkie elementy wymienione w § 273

c) Na Mistrzostwach ISU starty w kwartetach mogą mieć miejsce wyłącznie po uzgodnieniu między Komitetem Organizacyjnym, Radą ISU i Komitetem Technicznym Łyżwiarstwa Szybkiego ISU i po ogłoszeniu tego w komunikacie.

Procedura startu i skład kwartetów

3. a) Dla każdego kwartetu pozycje startowe będą losowane następująco, chyba że pary zostały ustalone na podstawie rankingu łyżwiarzy:

Pierwszy wylosowany łyżwiarz:	Tor wewnętrzny w pierwszej parze (biała opaska)
Drugi wylosowany łyżwiarz:	Tor zewnętrzny w pierwszej parze (czerwona opaska)
Trzeci wylosowany łyżwiarz:	Tor wewnętrzny w drugiej parze (żółta opaska)
Czwarty wylosowany łyżwiarz:	Tor zewnętrzny w drugiej parze (niebieska opaska).

b) Jeśli rozstawienie par odbywa się na podstawie rankingu, drugą parę każdego kwartetu tworzą dwaj zawodnicy z lepszymi pozycjami rankingowymi.

c) Jeśli starty w kwartetach przeprowadzane są Metodą B) opisaną w punkcie 1b) powyżej, za drugą parę uważa się tę, która będzie kończyć bieg na (zwykłej) prostej finiszowej toru łyżwiarskiego.

d) Jeżeli łyżwiarze biorący udział w biegu nie mogą stworzyć pełnych kwartetów, wtedy jedynie pierwszy kwartet może być niekompletny. (Pierwszy kwartet może składać się nawet z tylko jednego zawodnika).

e) W przypadku wycofania się zawodnika ze startu po losowaniu, Sędzia Główny ma prawo zmiany składu par w kwartetach (patrz §216 i 245). Zawodnik nie powinien być przesunięty do innego kwartetu, chyba że zmniejszy to liczbę kwartetów.

4. Wszyscy zawodnicy w kwartecie muszą przygotowywać się wspólnie do startu. Opaski mają być założone zgodnie z punktem 3 a).
5. Każda para kwartetu powinna mieć swojego Sędziego Liczącego Okrążenia jak również czas każdej pary musi być liczony oddzielnie.
6. Rekordy świata ze startu w kwartetach mogą być uznawane tylko dla czasów osiągniętych w Zawodach Pucharu Świata, Mistrzostwach ISU lub innych Zawodach ISU. Patrz też § 221, punkty 1 e), 1 f) i 3.

§ 279 jest zarezerwowany dla przyszłych Przepisów Specjalnych w Łyżwiarstwie Szybkim na torze długim